ISSN 1725-5074

Úřední věstník Evropské unie

L 261

České vydání

Právní předpisy

Svazek 52

3. října 2009

Obsah

I *Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné*

SMĚRNICE

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/57/ES ze dne 13. července 2009 o ochranných konstrukcích chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů** [1] 1

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/75/ES ze dne 13. července 2009 o ochranných konstrukcích chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů (statické zkoušky)** [1] 40

[1] Text s významem pro EHP

Cena: 18 EUR

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/57/ES

ze dne 13. července 2009

o ochranných konstrukcích chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 77/536/EHS ze dne 28. června 1977 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochranných konstrukcí chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů ([3]) byla několikrát podstatně změněna ([4]). Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

(2) Směrnice 77/536/EHS je jednou ze zvláštních směrnic pro postup ES schvalování typu stanovený směrnicí Rady 74/150/EHS ze dne 4. března 1974 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu kolových zemědělských a lesnických traktorů, která byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES ze dne 26. května 2003 o schvalování typu zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků ([5]), a stanoví technické požadavky týkající se projektování a konstrukce zemědělských a lesnických traktorů z hlediska ochranných konstrukcí chránících při převrácení. Tyto technické požadavky se týkají sbližování právních předpisů členských států tak, aby umožnily použití postupu ES schvalování typu stanoveného směrnicí 2003/37/ES na každý typ traktoru. Proto se ustanovení směrnice 2003/37/ES týkající se zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků vztahují na tuto směrnici.

(3) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy X,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na traktory ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 2003/37/ES, které mají tyto vlastnosti:

a) světlou výšku pod zadní nápravou nejvýše 1 000 mm;

b) pevný nebo nastavitelný rozchod kol jedné z hnacích náprav nejméně 1 150 mm;

c) možnost vybavení vícebodovým závěsným zařízením pro nesené nářadí a výkyvným táhlem;

([1]) Úř. věst. C 10, 15.1.2008, s. 21.
([2]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 25. září 2007 (Úř. věst. C 219 E, 28.8.2008, s. 68) a rozhodnutí Rady ze dne 22. června 2009.
([3]) Úř. věst. L 220, 29.8.1977, s. 1.
([4]) Viz část A přílohy X.
([5]) Úř. věst. L 171, 9.7.2003, s. 1.

d) hmotnost od 1,5 do 6 t, odpovídající vlastní hmotnosti traktoru podle bodu 2.1.1 přílohy I směrnice 2003/37/ES, včetně ochranné konstrukce chránící při převrácení, kterou je traktor opatřen v souladu s touto směrnicí, a pneumatik největšího rozměru doporučeného výrobcem.

Článek 2

1. Členské státy udělí ES schválení typu konstrukční části pro každý typ ochranné konstrukce chránící při převrácení a jejího připevnění k traktoru, který splňuje požadavky na provedení a zkoušení stanovené v přílohách I až V.

2. Členský stát, který udělí ES schválení typu konstrukční části, přijme nezbytná opatření, která v případě potřeby umožní ověřit shodu vyráběných zařízení se schváleným typem, podle potřeby ve spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států. Toto ověření se omezí na namátkovou kontrolu.

Článek 3

Pro každý typ ochranné konstrukce chránící při převrácení a jejího připevnění k traktoru, který byl schválen podle článku 2, přidělí členské státy výrobci traktoru nebo ochranné konstrukce chránící při převrácení nebo jeho pověřenému zástupci značku ES schválení typu konstrukční části podle vzoru uvedeného v příloze VI.

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zabránily použití značek, které by mohly vést k záměně ochranných konstrukcí chránících při převrácení, jejichž typ byl schválen podle článku 2, s jinými zařízeními.

Článek 4

1. Členské státy nesmějí zakázat uvedení na trh ochranných konstrukcí chránících při převrácení nebo jejich připevnění k traktoru z důvodů týkajících se provedení, jestliže jsou opatřeny značkou ES schválení typu konstrukční části.

2. Členský stát však může zakázat, aby byly na trh uváděny ochranné konstrukce chránící při převrácení, které jsou opatřeny značkou ES schválení typu konstrukční části, jestliže systematicky nevykazují shodu se schváleným typem.

O přijatých opatřeních dotyčný členský stát neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody svého rozhodnutí.

Článek 5

Příslušný orgán každého členského státu zašle do jednoho měsíce příslušným orgánům ostatních členských států kopie certifikátů ES schválení typu konstrukční části podle vzoru v příloze VII pro každý typ ochranné konstrukce chránící při převrácení, pro který schválení typu udělil nebo udělit odmítl.

Článek 6

1. Pokud členský stát, který udělil ES schválení typu konstrukční části, zjistí, že se více ochranných konstrukcí chránících při převrácení a jejich připevnění k traktoru, které jsou opatřeny stejnou značkou ES schválení typu konstrukční části, neshoduje se schváleným typem, přijme nezbytná opatření, aby byla znovu zajištěna shoda vyráběných zařízení se schváleným typem. O přijatých opatřeních, která mohou v případě vážné a opakující se neshody vést až k odejmutí ES schválení typu konstrukční části, uvědomí příslušný orgán dotyčného členského státu příslušné orgány ostatních členských států. Stejná opatření tento orgán přijme, jestliže je o takové neshodnosti informován příslušnými orgány jiného členského státu.

2. Příslušné orgány členských států se do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odejmutí ES schválení typu konstrukční části s uvedením důvodů.

Článek 7

Každé rozhodnutí o odmítnutí nebo odejmutí schválení typu konstrukční části pro typ ochranné konstrukce chránící při převrácení a jejího připevnění k traktoru nebo o zákazu jejího uvedení na trh nebo jejího užívání, učiněné na základě předpisů přijatých k provedení této směrnice, musí být podrobně odůvodněno. Rozhodnutí se oznamuje dotčené osobě spolu s uvedením opravných prostředků dostupných podle platných právních předpisů členských států a lhůt pro jejich podání.

Článek 8

1. Členské státy nesmějí odmítnout udělit ES schválení typu, vydat doklad uvedený v čl. 2 písm. u) směrnice 2003/37/ES ani udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru z důvodů týkajících se ochranné konstrukce chránící při převrácení, pokud tato konstrukce splňuje požadavky stanovené v přílohách I až IX.

2. Členské státy nesmějí vydat doklad uvedený v čl. 2 písm. u) směrnice 2003/37/ES pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky této směrnice.

Členské státy mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky této směrnice.

Článek 9

Členské státy nesmějí odmítnout registraci ani zakázat prodej, první uvedení do provozu nebo užívání traktoru z důvodů týkajících se ochranné konstrukce chránící při převrácení, pokud tato konstrukce splňuje požadavky stanovené v přílohách I až IX.

Článek 10

Při ES schvalování typu traktoru musí být každý traktor podle článku 1 opatřen ochrannou konstrukcí chránící při převrácení, která splňuje požadavky stanovené v přílohách I až IV.

Článek 11

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků příloh I až IX technickému pokroku se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 3 směrnice 2003/37/ES.

Článek 12

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Směrnice 77/536/EHS ve znění aktů uvedených v části A přílohy X se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy X.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XI.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2010.

Článek 15

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 13. července 2009.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
H.-G. PÖTTERING	E. ERLANDSSON

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA I	Podmínky pro ES schválení typu konstrukční části
PŘÍLOHA II	Podmínky zkoušení pevnosti ochranné konstrukce a jejího připevnění k traktoru
PŘÍLOHA III	Zkušební postupy
PŘÍLOHA IV	Obrázky
PŘÍLOHA V	Vzor protokolu o zkouškách ochranné konstrukce (ochranného rámu nebo kabiny) pro ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru
PŘÍLOHA VI	Značky
PŘÍLOHA VII	Vzor certifikátu ES schválení typu konstrukční části
PŘÍLOHA VIII	Podmínky pro udělení ES schválení typu traktoru
PŘÍLOHA IX	Vzor přílohy k certifikátu ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranných konstrukcí (ochranného rámu nebo kabiny) a pevnosti jejich připevnění k traktoru
PŘÍLOHA X	Část A: Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn Část B: Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost
PŘÍLOHA XI	Srovnávací tabulka

PŘÍLOHA I

Podmínky pro ES schválení typu konstrukční části

1. DEFINICE

1.1 Výraz ochranná konstrukce chránící při převrácení (kabina nebo ochranný rám) Výrazem ochranná konstrukce chránící při převrácení (kabina nebo ochranný rám), dále jen „ochranná konstrukce“, se rozumí konstrukce na traktoru, jejímž hlavním účelem je vyloučit nebo omezit ohrožení řidiče v důsledku převrácení traktoru během normálního použití.

1.2 Konstrukce podle bodu 1.1 se vyznačují tím, že v případě převrácení traktoru zajišťují dostatečně velký volný prostor pro ochranu řidiče.

2. OBECNÉ POŽADAVKY

2.1 Každá ochranná konstrukce a její připevnění k traktoru musí být navrženy a provedeny tak, aby splňovaly hlavní účel uvedený v bodě 1.

2.2 Splnění tohoto požadavku se ověřuje jednou ze dvou zkušebních metod popsaných v příloze III. Metodu je třeba zvolit podle hmotnosti traktoru:

pro traktory o hmotnosti podle článku 1 metodu podle části B přílohy III,

pro traktory o hmotnosti větší než 1,5 t, avšak nejvýše 3,5 t, metodu podle části A přílohy III,

pro traktory s otočným sedadlem a volantem (tj. se dvěma polohami sedadla a volantu) nebo traktory vybavené volitelnými sedadly pouze metodu podle části B přílohy III.

3. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

3.1 Žádost o ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru podává výrobce traktoru nebo výrobce ochranné konstrukce nebo jejich pověřený zástupce.

3.2 K žádosti o ES schválení typu konstrukční části se přikládají v trojím vyhotovení tyto dokumenty a údaje:

výkres celkového uspořádání, který je buď vyhotoven v měřítku, jež je na výkresu vyznačeno, nebo udává hlavní rozměry ochranné konstrukce. Na výkresu zejména musí být podrobně znázorněny připevňovací součásti,

fotografie z boku a zezadu ukazující podrobnosti způsobu připevnění,

stručný popis ochranné konstrukce zahrnující typ konstrukce, způsob připevnění k traktoru, popřípadě údaje o opláštění, o zařízení pro vstup a nouzový výstup, o čalounění vnitřku, o zařízení, které brání opakovanému převracení traktoru, a o systému vytápění a větrání,

údaje o materiálech použitých na konstrukční díly, včetně připevňovacích a spojovacích součástí (viz příloha V).

3.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu konstrukční části se předloží traktor představující typ, pro nějž je schvalovaná ochranná konstrukce určena. Traktor musí být opatřen ochrannou konstrukcí.

3.4 Držitel ES schválení typu konstrukční části může požádat o jeho rozšíření na další typy traktorů. Příslušný orgán, který udělil původní ES schválení typu konstrukční části, toto rozšíření udělí, jestliže schválená ochranná konstrukce a typ traktoru (typy traktorů), na který je rozšíření požadováno, splňují tyto podmínky:

hmotnost traktoru bez závaží podle bodu 1.3 přílohy II nepřekračuje referenční hodnotu hmotnosti, která byla použita při zkouškách, o více než 5 %,

způsob připevnění a konstrukční díly traktoru, k nimž je ochranná konstrukce připevněna, jsou stejné,

veškeré konstrukční díly, jako blatníky a kapota, které mohou působit jako podpěra pro ochrannou konstrukci, jsou stejné,

nezměnila se poloha sedadla.

4. ZNAČENÍ

4.1 Každá ochranná konstrukce, která odpovídá schválenému typu, musí být opatřena tímto značením:

4.1.1 výrobní nebo obchodní značkou;

4.1.2 značkou ES schválení typu konstrukční části podle vzoru v příloze VI;

4.1.3 výrobním číslem ochranné konstrukce;

4.1.4 značkou a typem traktoru (typy traktorů), pro který je ochranná konstrukce určena.

4.2 Všechny tyto údaje musí být uvedeny na štítku.

4.3 Uvedené značení musí být viditelné, čitelné a nesmazatelné.

PŘÍLOHA II

Podmínky zkoušení pevnosti ochranné konstrukce a jejího připevnění k traktoru

1. OBECNÉ POŽADAVKY

1.1 Účel zkoušek

Účelem zkoušek prováděných pomocí speciálních zařízení je simulace zatížení, kterým je ochranná konstrukce vystavena při převrácení traktoru. Tyto zkoušky, popsané v příloze III, musí umožnit posouzení pevnosti ochranné konstrukce a součástí, kterými je připevněna k traktoru.

1.2 Příprava zkoušek

1.2.1 Ochranná konstrukce se musí zkoušet na typu traktoru, pro který je určena. K traktoru musí být připevněna podle pokynů výrobce traktoru nebo výrobce ochranné konstrukce.

1.2.2 Ke zkouškám musí být traktor opatřen všemi konstrukčními díly sériové výroby, které mohou ovlivňovat pevnost ochranné konstrukce nebo které mohou být pro zkoušku pevnosti nezbytné.

Rovněž musí být namontovány konstrukční díly, které mohou ohrožovat chráněný prostor, aby bylo možné ověřit, zda odpovídají požadavkům podle bodu 4.1 této přílohy.

1.2.3 Zkoušky se provádějí na stojícím traktoru.

1.3 Hmotnost traktoru

Změřená hmotnost W použitá ve vzorcích pro výpočet výšky pádu kyvadlového závaží a tlakové síly (viz části A a B přílohy III) se přinejmenším rovná hodnotě podle bodu 2.1.1 přílohy I směrnice 2003/37/ES (tj. bez volitelného příslušenství, avšak včetně chladicí kapaliny, mazadel, paliva, nářadí a řidiče) s přičtením ochranné konstrukce a s odečtením 75 kg. Není zahrnuto volitelné přední nebo zadní závaží, kapalina v pneumatikách, namontované přístroje a zařízení nebo jakékoli speciální příslušenství.

2. PŘÍSTROJE A ZAŘÍZENÍ

2.1 Kyvadlové závaží

2.1.1 Kyvadlové závaží je zavěšeno dvěma řetězy nebo ocelovými lany na otočných čepech umístěných nejméně 6 m nad zemí. Musí být k dispozici zařízení umožňující nezávislé nastavení výšky zdvihu závaží a úhlu mezi závažím a závěsnými řetězy nebo lany.

2.1.2 Závaží má hmotnost 2 000 ± 20 kg bez hmotnosti řetězů nebo lan, která nesmí překročit 100 kg. Délka stran nárazové plochy je 680 ± 20 mm (viz obrázek 4 v příloze IV). Výplň závaží musí být provedena takovým způsobem, aby poloha jeho těžiště zůstávala konstantní.

2.1.3 Musí být k dispozici zařízení umožňující zdvižení závaží jako kyvadla nazpět do výšky stanovené pro každou zkoušku. Rychločinný uvolňovací mechanismus musí umožnit spuštění závaží, aniž by se měnil jeho sklon vůči závěsným řetězům nebo lanům.

2.2 Podpěry kyvadla

Upevnění otočných čepů kyvadla musí být dostatečně tuhé, aby jejich posunutí v žádném směru nepřekračovalo 1 % výšky pádu.

2.3 Upevnění traktoru

2.3.1 Traktor se pomocí upevňovacích a napínacích zařízení připoutá ke kolejnicím, které jsou tuhým způsobem upevněny na stabilní betonové základové desce. Kolejnice mají vhodnou rozteč, aby umožňovaly upevnění traktoru podle obrázků 5, 6 a 7 v příloze IV. Při každé zkoušce spočívají kola traktoru a veškeré použité opěry náprav na stabilní základové desce.

2.3.2 Kromě napínacích zařízení a připevnění ke kolejnicím se traktor připoutá pomocí ocelových lan stanovených rozměrů.

Použijí se ocelová lana kruhového průřezu s duší, konstrukce 6 × 19 podle normy ISO 2408. Jmenovitý průměr lana je 13 mm.

2.3.3 U kloubového traktoru musí být otočný kloub pro rázy zepředu, zezadu a z boku a pro zkoušky tlakem vhodně podepřen a připoután, pro ráz z boku musí být navíc podepřen ze strany. Přední a zadní kola nemusí být v jedné řadě, pokud se tím usnadní připoutání lany.

2.4 Zapření a založení kol

2.4.1 K zapření kola při rázu z boku se použije dřevěný hranol podle obrázku 7 v příloze IV.

2.4.2 K založení pneumatik na straně protilehlé rázu se použije hranol z měkkého dřeva průřezu přibližně 150 × 150 mm, připevněný k základové desce podle obrázků 5, 6 a 7 v příloze IV.

2.5 Zapření a upevnění kloubových traktorů

2.5.1 U kloubových traktorů je nutné ještě další zapření a upevnění. Účelem je zajistit, aby část traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, byla stejně tuhá jako u traktoru tuhé konstrukce.

2.5.2 Další podrobnosti týkající se zkoušek rázem a tlakem jsou uvedeny v příloze III.

2.6 Zařízení pro zkoušku tlakem

Zařízení podle obrázku 8 v příloze IV musí být schopno vyvinout sílu působící směrem dolů na ochrannou konstrukci přes tuhý nosník o šířce přibližně 250 mm, spojený se zatěžovacím mechanismem prostřednictvím univerzálních kloubů. Nápravy traktoru musí být vhodným způsobem podepřeny, aby tlakovou silou nebyly zatěžovány pneumatiky traktoru.

2.7 Měřicí přístroje

2.7.1 Pro zkoušky podle přílohy III částí A a B musí být použito zařízení, v němž je na vodorovné tyči upevněn posuvný třecí kroužek sloužící při zkoušce rázem z boku k měření rozdílu mezi největší okamžitou deformací a trvalou deformací.

2.7.2 U zkoušek podle části A přílohy III se po laboratorních zkouškách provádějí měření ke zjištění, zda některá část ochranné konstrukce pronikla do chráněného prostoru podle bodu 2 části A přílohy III.

2.7.3 Pro zkoušky podle části B přílohy III musí být k dispozici zařízení, jehož součástí může být fotografický přístroj a které po laboratorních zkouškách umožní zjistit, zda některá část ochranné konstrukce v průběhu zkoušek pronikla do chráněného prostoru podle bodu 2 části B přílohy III, nebo s ním přišla do styku.

2.8 Přípustná nepřesnost měření

Při měření prováděném v průběhu zkoušek jsou dovolené tyto chyby měření:

2.8.1 délkové rozměry měřené během zkoušky (s výjimkou bodu 2.8.2): rozměry ochranné konstrukce a traktoru, deformace chráněného prostoru a pneumatik při upevnění pro zkoušky rázem: ± 3 mm;

2.8.2 výška pádu kyvadlového závaží pro zkoušky rázem: ± 6 mm;

2.8.3 hmotnost traktoru: ± 20 kg;

2.8.4 zatížení při zkouškách tlakem: ± 2 %;

2.8.5 úhel řetězů nebo lan, na nichž je závaží zavěšeno, v bodě úderu: ± 2 °.

3. ZKOUŠKY

3.1 Obecné požadavky

3.1.1 Pořadí zkoušek

3.1.1.1 Zkoušky se provádějí v níže uvedeném pořadí; v pravém sloupci je uvedeno číslo bodu, pod kterým jsou jednotlivé zkoušky popsány v částech A a B přílohy III:

1. ráz zezadu:	1.1,
2. zkouška tlakem na zadní část:	1.4,
3. ráz zepředu:	1.2,
4. ráz z boku:	1.3,
5. zkouška tlakem na přední část:	1.5.

3.1.1.2 Jestliže se během zkoušky kterýkoli prvek upevnění posune nebo poruší, zkouška se opakuje.

3.1.1.3 Během zkoušky se nesmějí provádět žádné opravy nebo úpravy traktoru či ochranné konstrukce.

3.1.1.4 Během zkoušky převodovka traktoru nemá zařazený rychlostní stupeň a brzdy jsou uvolněné.

3.1.1.5 V případě traktoru s otočným sedadlem a volantem (tj. se dvěma polohami sedadla a volantu) se první ráz provede v podélném směru na okraj té části ochranné konstrukce, kde působí více než 50 % hmotnosti traktoru. Po něm následuje zkouška tlakem provedená na stejnou část ochranné konstrukce. Druhý ráz směřuje na okraj té části ochranné konstrukce, kde působí méně než 50 % hmotnosti traktoru, a třetí ráz je veden z boku. Nakonec se provede druhá zkouška tlakem na tu část ochranné konstrukce, kde působí méně než 50 % hmotnosti traktoru.

3.1.2 Rozchod kol

Rozchod zadních kol se nastaví tak, aby během zkoušek ochranná konstrukce pokud možno nebyla podpírána pneumatikami.

3.1.3 Odstranění konstrukčních dílů, které nemohou být nebezpečné

Spolu s traktorem určeným ke zkouškám musí být dodány všechny konstrukční díly traktoru a ochranné konstrukce, které jako kompletní jednotky představují ochranu řidiče, včetně ochrany proti povětrnostním vlivům. Je přípustné demontovat přední, boční a zadní okna z bezpečnostního skla nebo podobného materiálu a veškeré odnímatelné desky, zařízení a příslušenství, které nepřispívají k pevnosti konstrukce a v případě převrácení nemohou být nijak nebezpečné.

3.1.4 Směr rázů

Ráz z boku je veden na tu stranu traktoru, na které by mohlo dojít k největší deformaci. Ráz zezadu je veden na roh nejvíce vzdálený straně, na kterou byl veden ráz z boku, a ráz zepředu na roh nejbližší straně, na kterou byl veden ráz z boku.

3.1.5 Tlak v pneumatikách a průhyb pneumatik

Pneumatiky musí být bez kapalinové náplně. Nahuštění a průhyb pneumatik, které jsou při jednotlivých zkouškách upevněny, musí odpovídat hodnotám v tabulce:

	Tlak v pneumatikách (bar)				Průhyb (mm)	
	Radiální pneumatiky		Diagonální pneumatiky		Přední kola	Zadní kola
	Přední	Zadní	Přední	Zadní		
Se čtyřmi hnacími koly stejných rozměrů	1,20	1,20	1,00	1,00	25	25
Se čtyřmi hnacími koly, přední kola menší než zadní	1,80	1,20	1,50	1,00	20	25
Se dvěma hnacími koly	2,40	1,20	2,00	1,00	15	25

4. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ

4.1 Ochranná konstrukce, která byla předložena k ES schválení typu konstrukční části, se pokládá za vyhovující požadavkům vztahujícím se na pevnost, jestliže splňuje tyto podmínky:

4.1.1 nevykazuje žádné lomy a praskliny podle bodu 3.1 částí A a B přílohy III;

4.1.2 u zkoušek podle části A přílohy III: žádná část chráněného prostoru nevyčnívá z ochranné konstrukce;

u zkoušek podle části B přílohy III: v průběhu kterékoli ze zkoušek rázem nebo tlakem nezasahuje ochranná konstrukce do žádné části chráněného prostoru ani žádná část chráněného prostoru z ochranné konstrukce nevyčnívá, jak je uvedeno v bodě 3.2 části B přílohy III;

4.1.3 u zkoušek podle části A přílohy III: rozdíl mezi největší okamžitou deformací a trvalou deformací podle bodu 3.3 části A přílohy III není větší než 15 cm;

u zkoušek podle části B přílohy III: během zkoušky rázem z boku rozdíl mezi největší okamžitou deformací a trvalou deformací podle bodu 3.3 části B přílohy III není větší než 25 cm;

4.2 řidič nesmí být ohrožen žádným dalším prvkem, např. druhem skla náchylným k nebezpečnému tříštění nebo nedostatečným čalouněním stropu kabiny nebo míst, kam může řidič hlavou narazit.

5. ZKUŠEBNÍ PROTOKOL

5.1 K certifikátu ES schválení typu konstrukční části podle přílohy VII musí být přiložen zkušební protokol. Vzor protokolu je obsažen v příloze V. Protokol musí obsahovat tyto údaje:

5.1.1 celkový popis tvaru a provedení ochranné konstrukce, včetně materiálů a připevnění; vnější rozměry traktoru s připevněnou ochrannou konstrukcí; hlavní rozměry vnitřku; nejmenší vzdálenost od volantu; vzdálenost mezi volantem a boky ochranné konstrukce; výška střechy ochranné konstrukce nad sedadlem nebo vztažným bodem sedadla, popřípadě i nad podlahou; údaje o způsobu zajištění normálního vstupu a výstupu a nouzového výstupu, daném součástmi ochranné konstrukce; údaje o systému vytápění a popřípadě o systému větrání;

5.1.2 údaje o zvláštním zařízení, jako je zařízení, které brání opakovanému převracení traktoru;

5.1.3 stručný popis čalounění vnitřku, určeného k co největšímu zmírnění rizika poranění hlavy nebo ramen nebo ke snížení hluku;

5.1.4 údaje o typu čelního skla a použitém materiálu.

5.2 V protokolu musí být přesně uveden typ traktoru (tovární značka, typ, obchodní označení apod.), který byl použit ke zkouškám, a typy, pro které je určena ochranná konstrukce.

5.3 Jestliže se ES schválení typu konstrukční části rozšiřuje pro další typy traktorů, musí protokol obsahovat přesný odkaz na protokol k původnímu ES schválení typu konstrukční části a přesné údaje týkající se požadavků stanovených v bodě 3.4 přílohy I.

PŘÍLOHA III

ZKUŠEBNÍ POSTUPY

A – Zkušební metoda I

1. ZKOUŠKY RÁZEM A TLAKEM

1.1 Ráz zezadu

1.1.1 Traktor se umístí vůči závaží tak, aby při úderu závaží do ochranné konstrukce nárazová plocha závaží a závěsné řetězy nebo lana svíraly se svislicí úhel 20 °, s výjimkou případů, kdy v průběhu deformace ochranná konstrukce v bodě úderu svírá se svislicí úhel větší. V takovém případě se nárazová plocha závaží pomocí přídavné podpěry nastaví tak, aby byla v bodě úderu v okamžiku největší deformace s ochrannou konstrukcí rovnoběžná a úhel sklonu závěsných řetězů nebo lan vůči svislici zůstal roven 20 °. Je nutno učinit opatření, která zabrání tendenci závaží otáčet se okolo bodu úderu. Výška zdvihu závaží se nastaví tak, aby trajektorie dráhy jeho těžiště procházela bodem úderu.

Bodem úderu je ta část ochranné konstrukce, která v případě nehody, při níž se traktor převrátí dozadu, pravděpodobně první narazí na zem, zpravidla horní okraj. Těžiště závaží se nachází v bodě ležícím ve vzdálenosti rovné jedné šestině šířky horní části ochranné konstrukce od svislé roviny, která je rovnoběžná se střední rovinou traktoru a dotýká se vnějšího okraje horní části ochranné konstrukce.

Jestliže však zakřivení zadní části ochranné konstrukce začíná ve větší vzdálenosti než jedna šestina horní šířky ve směru od uvedené svislé roviny, vede se úder na začátek tohoto zakřivení, tj. do bodu, kde tečnou zakřivení je přímka kolmá ke střední rovině traktoru (viz obrázek 9 v příloze IV).

Pokud by měl vyčnívající konstrukční prvek ochranné konstrukce nedostatečnou plochu pro dopad závaží, připevní se k tomuto prvku ocelová deska vhodné tloušťky a šířky a délky přibližně 300 mm způsobem, který neovlivní pevnost ochranné konstrukce.

1.1.2 Traktory tuhé konstrukce se připoutají k základové desce. Body upevnění poutacích lan jsou umístěny přibližně 2 m za zadní nápravou a 1,5 m před přední nápravou. Tyto body buď leží v rovině, v níž se pohybuje těžiště kyvadlového závaží, nebo musí výslednou sílu v této rovině vyvinout více než jedno upevnění, jak je znázorněno na obrázku 5 v příloze IV.

Lana se napnou tak, aby průhyby předních a zadních pneumatik odpovídaly hodnotám podle bodu 3.1.5 přílohy II. Po napnutí lan se těsně před zadní kola vloží a pevně k nim přitlačí dřevěný hranol průřezu 150 × 150 mm.

1.1.3 U kloubových traktorů se k základové desce připoutají obě nápravy. Náprava té části traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, se upevní stejným způsobem jako zadní náprava podle obrázku 5 v příloze IV. Otočný kloub se pak podepře hranolem průřezu 100 × 100 mm a pevně připoutá lany připevněnými ke kolejnicím na základové desce.

1.1.4 Závaží se zdvihne tak, aby výška jeho těžiště nad bodem úderu odpovídala hodnotě podle vzorce:

$$H = 125 + 0{,}020\ W,$$

kde H je výška pádu v mm a W hmotnost traktoru podle bodu 1.3 přílohy II.

Závaží se pak uvolní a nechá narazit do ochranné konstrukce.

1.2 Ráz zepředu

1.2.1 Traktor se umístí vůči závaží tak, aby při úderu závaží do ochranné konstrukce nárazová plocha závaží a závěsné řetězy nebo lana svíraly se svislicí úhel 20 °, s výjimkou případů, kdy v průběhu deformace ochranná konstrukce v bodě úderu svírá se svislicí úhel větší. V takovém případě se nárazová plocha závaží pomocí přídavné podpěry nastaví tak, aby byla v bodě úderu v okamžiku největší deformace s ochrannou konstrukcí rovnoběžná a úhel sklonu závěsných řetězů nebo lan vůči svislici zůstal roven 20 °. Je nutno učinit opatření, která zabrání tendenci závaží otáčet se okolo bodu úderu. Výška zdvihu závaží se nastaví tak, aby trajektorie dráhy jeho těžiště procházela bodem úderu.

Bodem úderu je ta část ochranné konstrukce, která v případě převrácení traktoru na bok během jízdy dopředu pravděpodobně první narazí na zem, zpravidla horní přední roh. Těžiště závaží se nachází v bodě vzdáleném nanejvýše 80 mm od svislé roviny, která je rovnoběžná se střední rovinou traktoru a dotýká se vnějšího okraje horní části ochranné konstrukce.

Jestliže však zakřivení přední části ochranné konstrukce začíná ve větší vzdálenosti než 80 mm od uvedené svislé roviny, vede se úder na začátek tohoto zakřivení, tj. do bodu, kde tečnou zakřivení je přímka kolmá ke střední rovině traktoru (viz obrázek 9 v příloze IV).

1.2.2 Traktory tuhé konstrukce se připoutají k základové desce podle obrázku 6 v příloze IV. Body upevnění poutacích lan jsou umístěny přibližně 2 m za zadní nápravou a 1,5 m před přední nápravou.

Lana se napnou tak, aby průhyby předních a zadních pneumatik odpovídaly hodnotám podle bodu 3.1.5 přílohy II. Po napnutí lan se těsně za zadní kola vloží a pevně k nim přitlačí dřevěný hranol průřezu přibližně 150 × 150 mm.

1.2.3 U kloubových traktorů se k základové desce připoutají obě nápravy. Náprava té části traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, se upevní stejným způsobem jako přední náprava podle obrázku 6 v příloze IV. Otočný kloub se pak podepře hranolem průřezu přibližně 100 × 100 mm a pevně připoutá lany připevněnými ke kolejnicím na základové desce.

1.2.4 Závaží se zdvihne tak, aby výška jeho těžiště nad bodem úderu odpovídala hodnotě podle vzorce:

$$H = 125 + 0{,}020\ W$$

1.3 Ráz z boku

1.3.1 Traktor se umístí vůči závaží tak, aby při úderu závaží do ochranné konstrukce nárazová plocha závaží a závěsné řetězy nebo lana byly ve svislé poloze, s výjimkou případů, kdy v průběhu deformace ochranná konstrukce v bodě úderu není svislá. V takovém případě se nárazová plocha závaží pomocí přídavné podpěry nastaví tak, aby byla v bodě úderu v okamžiku největší deformace s ochrannou konstrukcí rovnoběžná a závěsné řetězy nebo lana zůstaly svislé. Výška zdvihu závaží se nastaví tak, aby trajektorie dráhy jeho těžiště procházela bodem úderu.

Bodem úderu je ta část ochranné konstrukce, která v případě nehody, při níž se traktor převrátí na bok, pravděpodobně první narazí na zem, zpravidla horní okraj. S výjimkou případů, kdy je jisté, že na zem nejprve narazí jiná část tohoto okraje, leží bod úderu v rovině, která je kolmá ke střední rovině traktoru a prochází středem sedadla uprostřed rozsahu jeho nastavení. Je nutno učinit opatření, která zabrání tendenci závaží otáčet se okolo bodu úderu.

1.3.2 U traktorů tuhé konstrukce se všechny nápravy, které jsou vůči ochranné konstrukci tuhé, připoutají na straně, na niž je veden úder. U traktorů se dvěma hnacími koly je to zpravidla zadní náprava; toto uspořádání znázorňuje obrázek 7 v příloze IV. Tato náprava se připoutá dvěma lany, jejichž jeden konec je uchycen v bodě nacházejícím se přímo pod nápravou a druhý konec je uchycen u jednoho lana v bodě ležícím přibližně 1,5 m před nápravou a u druhého lana v bodě ležícím přibližně 1,5 m za nápravou. Lana se napnou tak, aby průhyb pneumatiky přilehlé k lanům odpovídal hodnotě podle bodu 3.1.5 přílohy II. Po napnutí lan se ke kolu protilehlému vůči úderu závaží vloží jako vzpěra dřevěný hranol a připevní k základové desce, aby se během rázu pevně opíral o ráfek kola, jak je znázorněno na obrázku 7 v příloze IV. Délka této vzpěry se volí tak, aby při zapření kola svírala s vodorovnou rovinou úhel 30 ± 3 °. Délka vzpěry má být 20 až 25 násobkem její tloušťky a šířka dvojnásobkem až trojnásobkem tloušťky. Obě nápravy se zajistí proti posunutí do strany pomocí hranolu připevněného k základové desce na vnější straně kola protilehlého vůči straně traktoru, na kterou je veden ráz.

1.3.3 Kloubový traktor musí být připoután k základové desce tak, aby část traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, byla k základové desce stejně pevně připoutána jako v případě traktoru tuhé konstrukce.

Obě nápravy kloubového traktoru se připoutají k základové desce. Náprava a kola té části traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, se připoutají a podepřou způsobem podle obrázku 7 v příloze IV. Otočný kloub se podepře hranolem průřezu nejméně 100 × 100 mm a připoutá lany připevněnými ke kolejnicím na základové desce. K otočnému kloubu se přiloží vzpěra a připevní k základové desce tak, aby měla stejný účinek jako zapření zadního kola traktoru tuhé konstrukce a poskytovala podobnou oporu.

1.3.4 Závaží se zdvihne tak, aby výška jeho těžiště nad bodem úderu odpovídala hodnotě podle vzorce:

$$H = 125 + 0{,}150\ W$$

1.4 Zkouška tlakem na zadní část

Traktor se umístí do zařízení pro zkoušku tlakem podle přílohy II bodu 2.6 a obrázků 8 a 10 v příloze IV takovým způsobem, aby zadní okraj nosníku doléhal na nejzadnější partii zatěžované horní části ochranné konstrukce a střední podélná rovina traktoru ležela uprostřed mezi body působení síly na nosník.

Pod nápravy se vloží opěry, aby tlakovou silou nebyly zatěžovány pneumatiky traktoru. Zatěžovací síla odpovídá dvojnásobku hmotnosti podle bodu 1.3 přílohy II. Může být nutné, aby byl předek traktoru připoután k základové desce.

1.5 Zkouška tlakem na přední část

1.5.1 Tato zkouška je stejná jako zkouška tlakem na zadní část s výjimkou, že přední okraj nosníku doléhá na nejpřednější partii horní části ochranné konstrukce.

1.5.2 Jestliže přední část střechy ochranné konstrukce není schopna zadržet plnou tlakovou sílu, působí se touto silou, dokud se střecha nedeformuje natolik, že se shoduje s rovinou spojující horní část ochranné konstrukce s tou částí předku traktoru, která je schopna unést hmotnost traktoru při jeho převrácení. Působení síly se pak zastaví a traktor se přemístí tak, aby nosník doléhal na tu partii ochranné konstrukce, o kterou by se pak opírala zadní část plně převráceného traktoru, jak znázorňuje obrázek 10 v příloze IV, načež se znovu působí plnou silou.

2. CHRÁNĚNÝ PROSTOR

2.1 Chráněný prostor je na traktoru stojícím na vodorovné ploše určen těmito rovinami:

vodorovnou rovinou procházející ve vzdálenosti 95 cm nad zatíženým sedadlem,

svislou rovinou kolmou ke střední rovině traktoru a procházející ve vzdálenosti 10 cm za opěradlem sedadla,

svislou rovinou rovnoběžnou se střední rovinou traktoru a procházející ve vzdálenosti 25 cm nalevo od středu sedadla,

svislou rovinou rovnoběžnou se střední rovinou traktoru a procházející ve vzdálenosti 25 cm napravo od středu sedadla,

nakloněnou rovinou, na které leží vodorovná přímka kolmá ke střední rovině traktoru a která prochází ve vzdálenosti 95 cm nad zatíženým sedadlem a 45 cm (plus vodorovný rozsah nastavení sedadla) před opěradlem sedadla. Tato nakloněná rovina prochází před volantem, přičemž její nejbližší bod je od okraje volantu vzdálen 4 cm.

2.2 Při určování polohy opěradla sedadla se nebere zřetel na jeho čalounění. Sedadlo se nastaví do normální krajní zadní polohy pro sedícího řidiče a do své nejvyšší polohy, je-li nezávisle nastavitelná. Je-li závěs sedadla opatřen zařízením na přizpůsobení hmotnosti řidiče, nastaví se sedadlo do střední polohy a zatíží se 75 kg.

3. PROVÁDĚNÁ MĚŘENÍ

3.1 Lomy a praskliny

Po každé zkoušce se vizuálně kontrolují všechny konstrukční díly, spoje a součásti připevnění k traktoru, zda nevykazují lomy nebo praskliny; drobné praskliny na nevýznamných součástech se neberou v úvahu.

3.2 Chráněný prostor

3.2.1 Po každé zkoušce ochranné konstrukce se ověřuje, zda některá její část nezasahuje do chráněného prostoru okolo sedadla řidiče, definovaného v bodě 2.

3.2.2 Mimo to se ověřuje, zda některá část chráněného prostoru nepřestala být ochrannou konstrukce chráněna. Předpokládá se, že tento případ nastane, když po převrácení traktoru ve směru, kterým byl veden úder, některá část chráněného prostoru přijde do styku se základovou deskou. U pneumatik a rozchodu kol se přitom berou v úvahu nejmenší hodnoty udané výrobcem pro jejich nastavení.

3.3 Největší okamžitá deformace

Při zkoušce rázem z boku se zjišťuje rozdíl mezi největší okamžitou deformací a trvalou deformací ve výšce 950 mm nad zatíženým sedadlem. Jeden konec tyče podle bodu 2.7.1 přílohy II se připevní k horní části ochranné konstrukce a druhý konec prochází otvorem ve svislém měřítku. Největší okamžitou deformaci udává poloha třecího kroužku na tyči po rázu.

3.4 Trvalá deformace

Po závěrečné zkoušce tlakem se stanovuje trvalá deformace ochranné konstrukce. Za tímto účelem se před zahájením zkoušek zaznamená poloha hlavních prvků ochranné konstrukce vůči sedadlu.

B – Zkušební metoda II

1. ZKOUŠKY RÁZEM A TLAKEM

1.1 Ráz zezadu

1.1.1 Traktor se umístí vůči závaží tak, aby při úderu závaží do ochranné konstrukce nárazová plocha závaží a závěsné řetězy nebo lana svíraly se svislicí úhel 20 °, s výjimkou případů, kdy v průběhu deformace ochranná konstrukce v bodě úderu svírá se svislicí úhel větší. V takovém případě se nárazová plocha závaží pomocí přídavné podpěry nastaví tak, aby byla v bodě úderu v okamžiku největší deformace rovnoběžná s ochrannou konstrukcí a úhel sklonu závěsných řetězů nebo lan vůči svislici zůstal roven 20 °. Je nutno učinit opatření, která zabrání tendenci závaží otáčet se okolo bodu úderu. Výška zdvihu závaží se nastaví tak, aby trajektorie dráhy jeho těžiště procházela bodem úderu.

Bodem úderu je ta část ochranné konstrukce, která v případě nehody, při níž se traktor převrátí dozadu, pravděpodobně první narazí na zem, zpravidla horní okraj. Těžiště závaží se nachází v bodě ležícím ve vzdálenosti rovné jedné šestině šířky horní části ochranné konstrukce od svislé roviny, která je rovnoběžná se střední rovinou traktoru a dotýká se vnějšího okraje horní části ochranné konstrukce.

Jestliže však zakřivení zadní části ochranné konstrukce začíná ve větší vzdálenosti než jedna šestina horní šířky ve směru od uvedené svislé roviny, vede se úder na začátek tohoto zakřivení, tj. do bodu, kde tečnou zakřivení je přímka kolmá ke střední rovině traktoru (viz obrázek 9 v příloze IV).

Pokud by měl vyčnívající konstrukční prvek ochranné konstrukce nedostatečnou plochu pro dopad závaží, připevní se k tomuto prvku ocelová deska vhodné tloušťky a šířky a délky přibližně 300 mm způsobem, který neovlivní pevnost ochranné konstrukce.

1.1.2 Traktory tuhé konstrukce se připoutají k základové desce. Body upevnění poutacích lan jsou umístěny přibližně 2 m za zadní nápravou a 1,5 m před přední nápravou. Tyto body buď leží v rovině, v níž se pohybuje těžiště kyvadlového závaží, nebo musí výslednou sílu v této rovině vyvinout více než jedno upevnění, jak je znázorněno na obrázku 5 v příloze IV.

Lana se napnou tak, aby průhyby předních a zadních pneumatik odpovídaly hodnotám podle bodu 3.1.5 přílohy II. Po napnutí lan se těsně před zadní kola vloží a pevně k nim přitlačí dřevěný hranol průřezu 150 × 150 mm.

1.1.3 U kloubových traktorů se k základové desce připoutají obě nápravy. Náprava té části traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, se upevní stejným způsobem jako zadní náprava podle obrázku 5 v příloze IV. Otočný kloub se pak podepře hranolem průřezu nejméně 100 × 100 mm a pevně připoutá lany připevněnými ke kolejnicím na základové desce.

1.1.4 Závaží se zdvihne tak, aby výška jeho těžiště nad bodem úderu odpovídala hodnotě podle vzorce:

$$H = 2{,}165 \times 10^{-8} \times WL^2 \text{ nebo } H = 5{,}73 \times 10^{-2} \times I,$$

kde:

H = výška pádu závaží v mm,

W = hmotnost traktoru podle bodu 1.3 přílohy II,

L = největší rozvor kol traktoru v mm a

I = moment setrvačnosti zadní nápravy se sejmutými koly v kg/m^2.

Závaží se pak uvolní a nechá narazit do ochranné konstrukce.

1.1.5 V případě traktoru, u něhož více než 50 % hmotnosti podle bodu 1.3 přílohy II spočívá na přední nápravě, se zkouška rázem zezadu neprovádí.

1.2 Ráz zepředu

1.2.1 Traktor se umístí vůči závaží tak, aby při úderu závaží do ochranné konstrukce nárazová plocha závaží a závěsné řetězy nebo lana svíraly se svislicí úhel 20 °, s výjimkou případů, kdy v průběhu deformace ochranná konstrukce v bodě úderu svírá se svislicí úhel větší. V takovém případě se nárazová plocha závaží pomocí přídavné podpěry nastaví tak, aby byla v bodě úderu v okamžiku největší deformace rovnoběžná s ochrannou konstrukcí a úhel sklonu závěsných řetězů nebo lan vůči svislici zůstal roven 20 °. Je nutno učinit opatření, která zabrání tendenci závaží otáčet se okolo bodu úderu. Výška zdvihu závaží se nastaví tak, aby trajektorie dráhy jeho těžiště procházela bodem úderu.

Bodem úderu je ta část ochranné konstrukce, která v případě převrácení traktoru na bok během jízdy dopředu pravděpodobně první narazí na zem, zpravidla horní přední roh. Těžiště závaží se nachází v bodě vzdáleném nanejvýše 80 mm od svislé roviny, která je rovnoběžná se střední rovinou traktoru a dotýká se vnějšího okraje horní části ochranné konstrukce.

Jestliže však zakřivení přední části ochranné konstrukce začíná ve větší vzdálenosti než 80 mm od uvedené svislé roviny, vede se úder na začátek tohoto zakřivení, tj. do bodu, kde tečnou zakřivení je přímka kolmá ke střední rovině traktoru (viz obrázek 9 v příloze IV).

1.2.2 Traktory tuhé konstrukce se připoutají k základové desce podle obrázku 6 v příloze IV. Body upevnění poutacích lan jsou umístěny přibližně 2 m za zadní nápravou a 1,5 m před přední nápravou.

Lana se napnou tak, aby průhyby předních a zadních pneumatik odpovídaly hodnotám podle bodu 3.1.5 přílohy II. Po napnutí lan se těsně za zadní kola vloží a pevně k nim přitlačí dřevěný hranol průřezu 150 × 150 mm.

1.2.3 U kloubových traktorů se k základové desce připoutají obě nápravy. Náprava té části traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, se upevní stejným způsobem jako přední náprava podle obrázku 6 v příloze IV. Otočný kloub se pak podepře hranolem průřezu nejméně 100 × 100 mm a pevně připoutá lany připevněnými ke kolejnicím na základové desce.

1.2.4 Závaží se zdvihne tak, aby výška jeho těžiště nad bodem úderu odpovídala hodnotě podle vzorce:

$$H = 125 + 0{,}020\ W$$

1.3 Ráz z boku

1.3.1 Traktor se umístí vůči závaží tak, aby při úderu závaží do ochranné konstrukce byly nárazová plocha závaží a závěsné řetězy nebo lana ve svislé poloze, s výjimkou případů, kdy v průběhu deformace není ochranná konstrukce v bodě úderu svislá. V takovém případě se nárazová plocha závaží pomocí přídavné podpěry nastaví tak, aby byla v bodě úderu v okamžiku největší deformace rovnoběžná s ochrannou konstrukcí a závěsné řetězy nebo lana zůstaly svislé. Výška zdvihu závaží se nastaví tak, aby trajektorie dráhy jeho těžiště procházela bodem úderu.

Bodem úderu je ta část ochranné konstrukce, která v případě nehody, při níž se traktor převrátí na bok, pravděpodobně první narazí na zem, zpravidla horní okraj. S výjimkou případů, kdy je jisté, že na zem nejprve narazí jiná část tohoto okraje, leží bod úderu v rovině, která je kolmá ke střední rovině traktoru a prochází středem sedadla uprostřed rozsahu jeho nastavení. Je nutno učinit opatření, která zabrání tendenci závaží otáčet se okolo bodu úderu. V případě traktoru s otočným sedadlem a volantem (tj. se dvěma polohami sedadla a volantu) je bod úderu určen průsečíkem střední roviny traktoru s rovinou, která je na ni kolmá, a přímkou, která prochází bodem stejně vzdáleným od obou vztažných bodů sedadla.

1.3.2 U traktorů tuhé konstrukce se všechny nápravy, které jsou vůči ochranné konstrukci tuhé, připoutají na straně, na niž je veden úder. U traktorů se dvěma hnacími koly je to zpravidla zadní náprava; toto uspořádání znázorňuje obrázek 7 v příloze IV. Tato náprava se připoutá dvěma lany, jejichž jeden konec je uchycen v bodě nacházejícím se přímo pod nápravou a druhý konec je uchycen u jednoho lana v bodě ležícím přibližně 1,5 m před nápravou a u druhého lana v bodě ležícím přibližně 1,5 m za nápravou. Lana se napnou tak, aby průhyb pneumatiky přilehlé k lanům odpovídal hodnotě podle bodu 3.1.5 přílohy II. Po napnutí lan se ke kolu protilehlému vůči úderu závaží vloží jako vzpěra dřevěný hranol a připevní k základové desce, aby se během rázu pevně opíral o ráfek kola, jak je znázorněno na obrázku 7 v příloze IV. Délka této vzpěry se volí tak, aby při zapření kola svírala s vodorovnou rovinou úhel 30 ± 3 °. Délka vzpěry má být 20 až 25 násobkem její tloušťky a šířka dvojnásobkem až trojnásobkem tloušťky. Obě nápravy se zajistí proti posunutí do strany pomocí hranolu připevněného k základové desce na vnější straně kola protilehlého vůči straně traktoru, na kterou je veden ráz.

1.3.3 Kloubový traktor musí být připoután k základové desce tak, aby část traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, byla k základové desce stejně pevně připoutána jako v případě traktoru tuhé konstrukce.

Obě nápravy kloubového traktoru se připoutají k základové desce. Náprava a kola té části traktoru, k níž je připevněna ochranná konstrukce, se připoutají a podepřou způsobem podle obrázku 7 v příloze IV. Otočný kloub se podepře hranolem průřezu nejméně 100 × 100 mm a připoutá lany připevněnými ke kolejnicím na základové desce. K otočnému kloubu se přiloží vzpěra a připevní k základové desce tak, aby měla stejný účinek jako zapření zadního kola traktoru tuhé konstrukce a poskytovala podobnou oporu.

1.3.4 Závaží se zdvihne tak, aby výška jeho těžiště nad bodem úderu odpovídala hodnotě podle vzorce:

$$H = 125 + 0{,}150\ W$$

1.4 Zkouška tlakem na zadní část

Traktor se umístí do zařízení pro zkoušku tlakem podle přílohy II bodu 2.6 a obrázků 8 a 10 v příloze IV takovým způsobem, aby zadní okraj nosníku doléhal na nejzadnější partii zatěžované horní části ochranné konstrukce a střední podélná rovina traktoru ležela uprostřed mezi body působení síly na nosník.

Pod nápravy se vloží opěry, aby tlakovou silou nebyly zatěžovány pneumatiky traktoru. Zatěžovací síla odpovídá dvojnásobku hmotnosti podle bodu 1.3 přílohy II. Může být nutné, aby byl předek traktoru připoután k základové desce.

1.5 Zkouška tlakem na přední část

1.5.1 Tato zkouška je stejná jako zkouška tlakem na zadní část s výjimkou, že přední okraj nosníku doléhá na nejpřednější partii horní části ochranné konstrukce.

1.5.2 Jestliže přední část střechy ochranné konstrukce není schopna zadržet plnou tlakovou sílu, působí se touto silou, dokud se střecha nedeformuje natolik, že se shoduje s rovinou spojující horní část ochranné konstrukce s tou částí předku traktoru, která je schopna unést hmotnost traktoru při jeho převrácení. Působení síly se pak zastaví a traktor se přemístí tak, aby nosník doléhal na tu partii ochranné konstrukce, o kterou by se pak opírala zadní část plně převráceného traktoru, jak znázorňuje obrázek 10 v příloze IV, načež se znovu působí plnou silou.

2. CHRÁNĚNÝ PROSTOR

2.1 Chráněný prostor je znázorněn na obrázku 3 v příloze IV; je definován ve vztahu ke svislé vztažné rovině proložené traktorem po celé jeho délce a procházející vztažným bodem sedadla podle bodu 2.3 a středem volantu. Předpokládá se, že během rázů se tato vztažná rovina pohybuje vodorovně spolu se sedadlem a volantem, avšak zůstává kolmá k podlaze traktoru nebo ochranné konstrukce, je-li namontována pružným způsobem.

Je-li volant přestavitelný, nastaví se do normální polohy pro řízení v sedě.

2.2 Hranice chráněného prostoru jsou pak vymezeny:

2.2.1 dvěma svislými rovinami, které jsou vzdáleny 250 mm na každou stranu od vztažné roviny a sahají do výšky 300 mm nad vztažný bod sedadla;

2.2.2 dvěma rovnoběžnými rovinami, které se zvedají od horního okraje rovin uvedených v bodě 2.2.1 do největší výšky 900 mm nad vztažným bodem sedadla a jsou zešikmeny tak, že horní okraj roviny na straně, proti které je veden ráz, je vzdálen od vztažné roviny nejméně 100 mm;

2.2.3 vodorovnou rovinou ve výšce 900 mm nad vztažným bodem sedadla;

2.2.4 nakloněnou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině a prochází bodem, který je přímo nad vztažným bodem sedadla ve výšce 900 mm, a krajním zadním bodem konstrukce sedadla včetně jeho závěsu;

2.2.5 svislou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině a prostírá se od krajního zadního bodu sedadla směrem dolů;

2.2.6 válcovou plochou o poloměru 120 mm, která je kolmá ke vztažné rovině a tečná k rovinám uvedeným v bodech 2.2.3 a 2.2.4;

2.2.7 válcovou plochou o poloměru 900 mm, která je kolmá ke vztažné rovině, v bodě ležícím 150 mm před vztažným bodem sedadla tečně navazuje na rovinu uvedenou v bodě 2.2.3 a pokračuje dopředu do vzdálenosti 400 mm;

2.2.8 nakloněnou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině, vychází z předního okraje plochy 2.2.7 a prochází ve vzdálenosti 40 mm od volantu. V případě vysoké polohy volantu je tato rovina nahrazena rovinou tečnou k ploše uvedené v bodě 2.2.7;

2.2.9 svislou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině a prochází před volantem ve vzdálenosti 40 mm;

2.2.10 vodorovnou rovinou procházející vztažným bodem sedadla;

2.2.11 v případě traktoru s otočným sedadlem a volantem (tj. se dvěma polohami sedadla a volantu) je chráněný prostor kombinací obou chráněných prostorů stanovených pro obě polohy volantu a sedadla;

2.2.12 v případě traktoru, který může být vybaven volitelnými sedadly, se při zkouškách použije kombinace chráněných prostorů daných vztažnými body sedadla pro všechny navržené polohy sedadel. Do tohoto kombinovaného chráněného prostoru daného různými vztažnými body sedadla nesmí ochranná konstrukce proniknout;

2.2.13 je-li po provedení zkoušek navrženo nové volitelné sedadlo, stanoví se výpočtem, zda se chráněný prostor okolo vztažného bodu nového sedadla nalézá uvnitř chráněného prostoru stanoveného dříve. Pokud tomu tak není, musí se provést nová zkouška.

2.3 Poloha sedadla a vztažný bod sedadla

2.3.1 Pro účely určení chráněného prostoru podle bodu 2.1 je sedadlo v krajním zadním bodě rozsahu svého vodorovného nastavení. Nastaví se do středu rozsahu svislého nastavení, pokud je nezávislé na nastavení vodorovné polohy sedadla.

Vztažný bod sedadla se stanoví pomocí zařízení znázorněného na obrázcích 1 a 2 v příloze IV, umožňujícího simulovat zatížení sedadla řidičem. Zařízení se skládá z desky sedadla a desek opěradla. Spodní deska opěradla je otočně připevněna v oblasti sedacích kostí (A) a beder (B), přičemž kloub (B) je výškově stavitelný.

2.3.2 Vztažným bodem sedadla je bod ve střední podélné rovině sedadla, ve kterém se tečná rovina spodní části opěradla protíná s vodorovnou rovinou. Tato vodorovná rovina protíná ve vzdálenosti 150 mm před vztažným bodem sedadla spodní plochu základní desky sedadla.

2.3.3 Je-li závěs sedadla opatřen zařízením na přizpůsobení hmotnosti řidiče, nastaví se toto zařízení tak, aby sedadlo bylo ve střední poloze dynamického rozsahu nastavení.

Zařízení se umístí na sedadlo. Pak se zatíží silou 550 N v bodě 50 mm před kloubem (A) a obě desky opěradla se lehce tangenciálně přitlačí k opěradlu sedadla.

2.3.4 Není-li možné určit přesně tečny k oběma plochám opěradla (nad bederní krajinou a pod ní), postupuje se tímto způsobem:

2.3.4.1 není-li možné určit přesně tečnu ke spodní části opěradla, spodní deska opěradla se ve svislé poloze lehce přitlačí k opěradlu sedadla;

2.3.4.2 není-li možné určit přesně tečnu k horní části opěradla: kloub (B) se nastaví na výšku 230 mm nad vztažným bodem sedadla, přičemž spodní deska opěradla je ve svislé poloze. Obě desky opěradla se pak lehce tangenciálně přitlačí k opěradlu sedadla.

3. PROVÁDĚNÁ MĚŘENÍ

3.1 Lomy a praskliny

Po každé zkoušce se vizuálně kontrolují všechny konstrukční prvky, spoje a součásti připevnění k traktoru, zda nevykazují lomy nebo praskliny; drobné praskliny na nevýznamných součástech se neberou v úvahu.

3.2 Chráněný prostor

3.2.1 Během každé zkoušky ochranné konstrukce se ověřuje, zda některá část ochranné konstrukce nezasahuje do chráněného prostoru okolo sedadla řidiče, definovaného v bodech 2.1 a 2.2.

3.2.2 Mimo to se ověřuje, zda některá část chráněného prostoru nepřestala být ochrannou konstrukcí chráněna. Předpokládá se, že tento případ nastane, když po převrácení traktoru ve směru, kterým byl veden úder, některá část chráněného prostoru přijde do styku se základovou deskou. U pneumatik a rozchodu kol se přitom berou v úvahu nejmenší hodnoty udané výrobcem pro jejich nastavení.

3.3 Největší okamžitá deformace

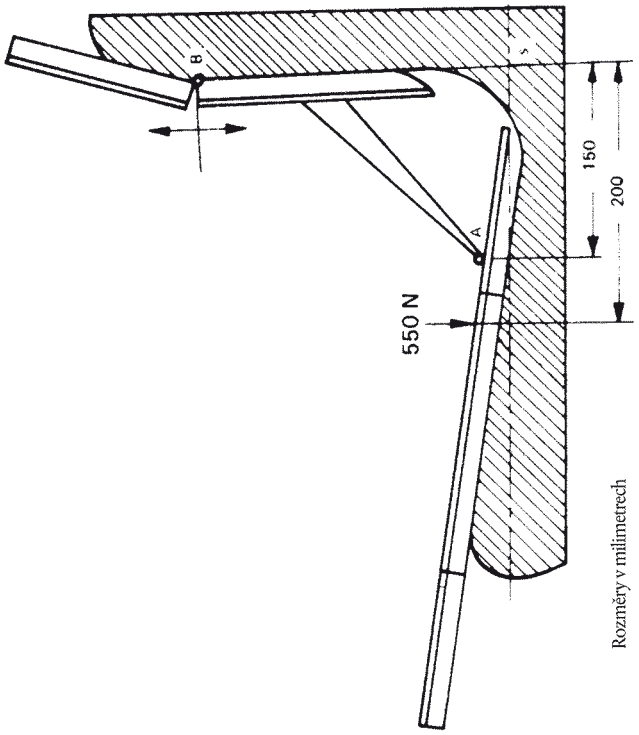
Při zkoušce rázem z boku se zjišťuje rozdíl mezi největší okamžitou deformací a trvalou deformací v poloze 900 mm nad a 150 mm před vztažným bodem sedadla. Jeden konec tyče podle bodu 2.7.1 přílohy II se připevní k horní části ochranné konstrukce a druhý konec prochází otvorem ve svislém měřítku. Největší okamžitou deformaci udává poloha třecího kroužku na tyči po rázu.

3.4 Trvalá deformace

Po závěrečné zkoušce tlakem se zjistí trvalá deformace ochranné konstrukce. Za tímto účelem se před zahájením zkoušek zaznamená poloha hlavních prvků ochranné konstrukce vůči vztažnému bodu sedadla.

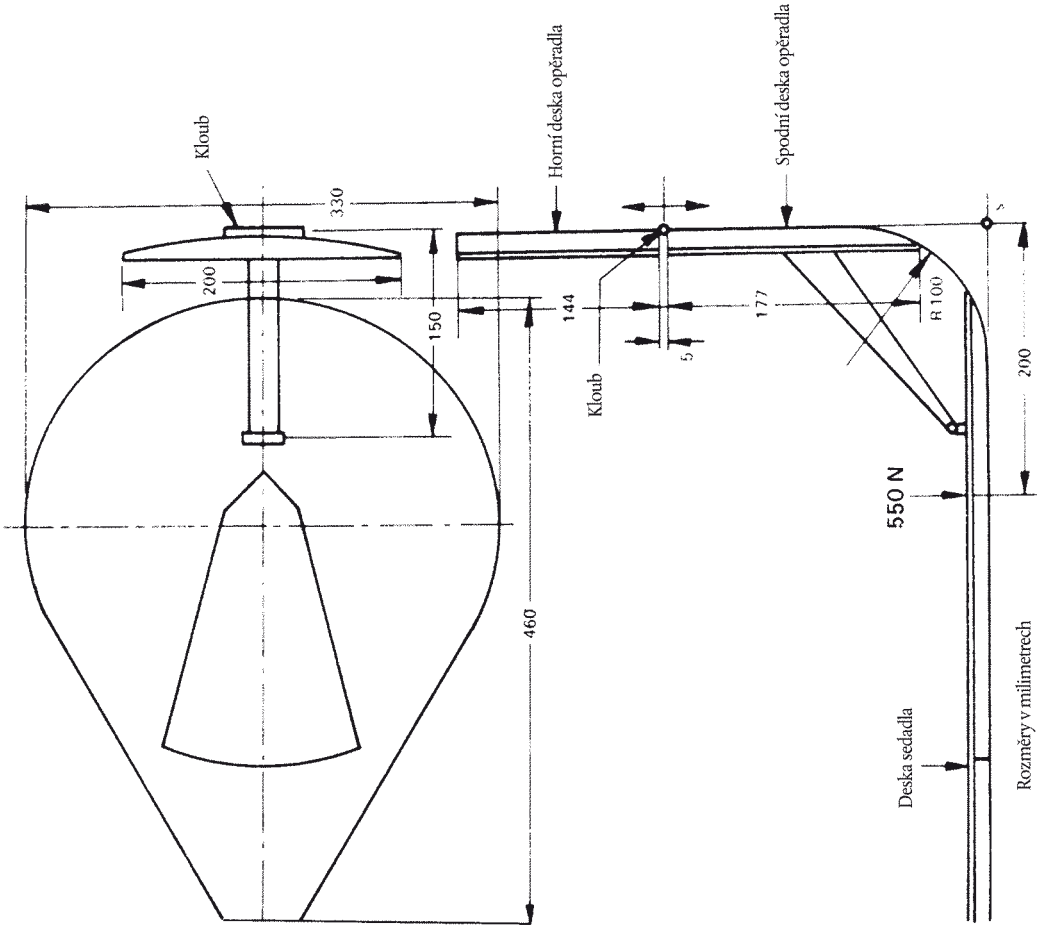
PŘÍLOHA IV

OBRÁZKY

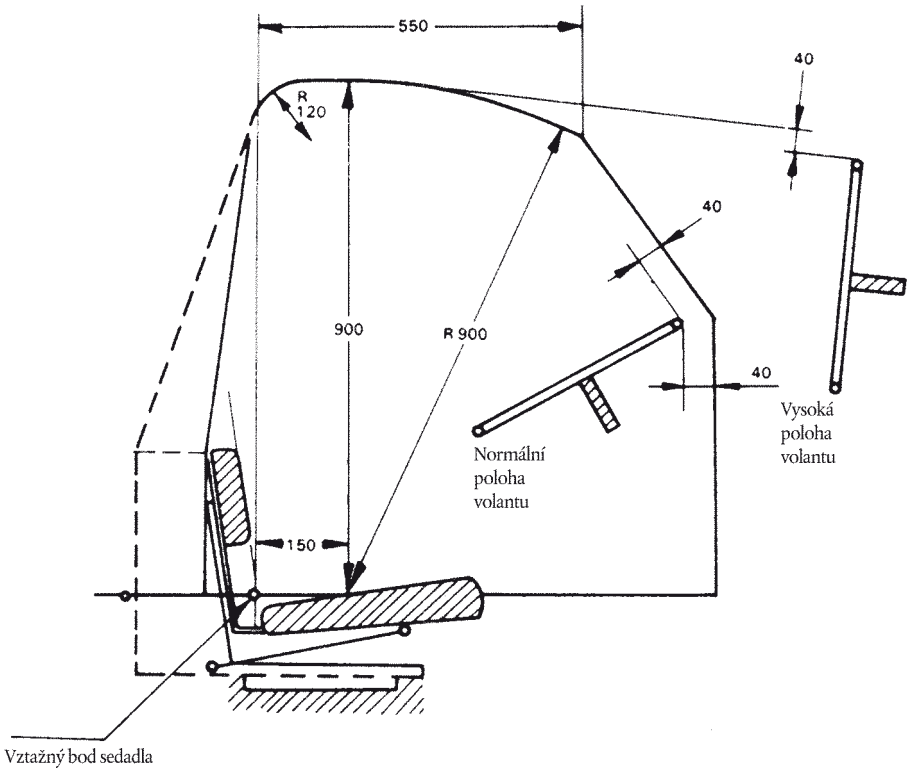
Obr. 2

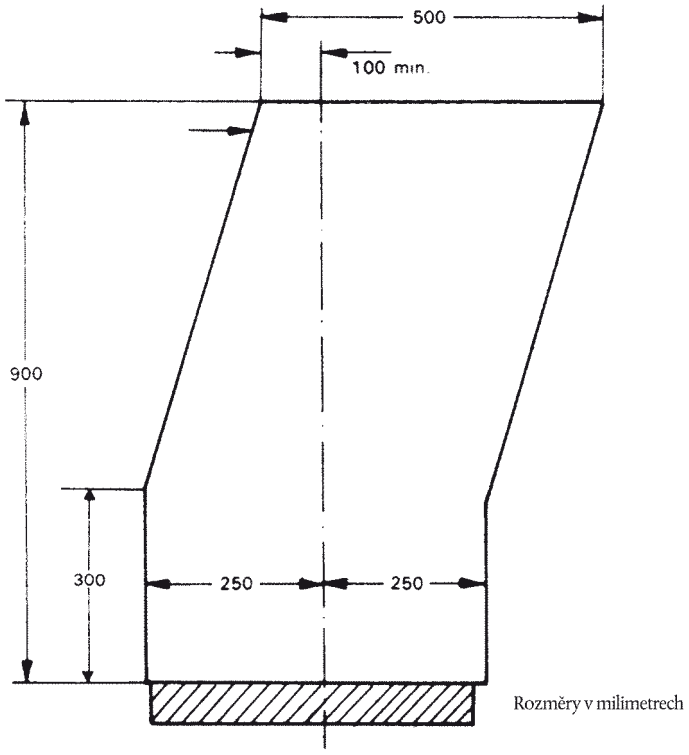
Metoda pro stanovení vztažného bodu sedadla

Obr. 1

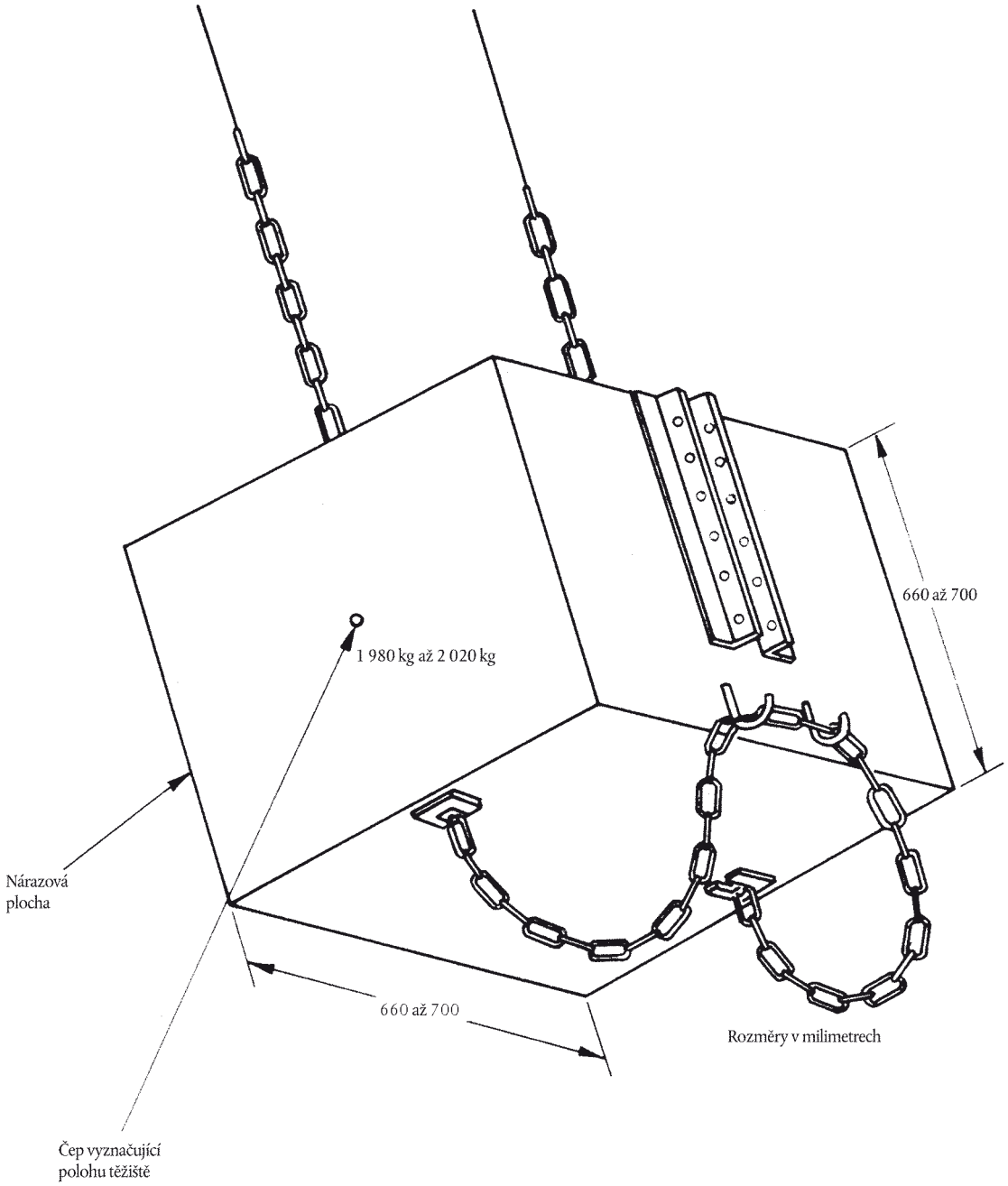
Zařízení pro stanovení vztažného bodu sedadla

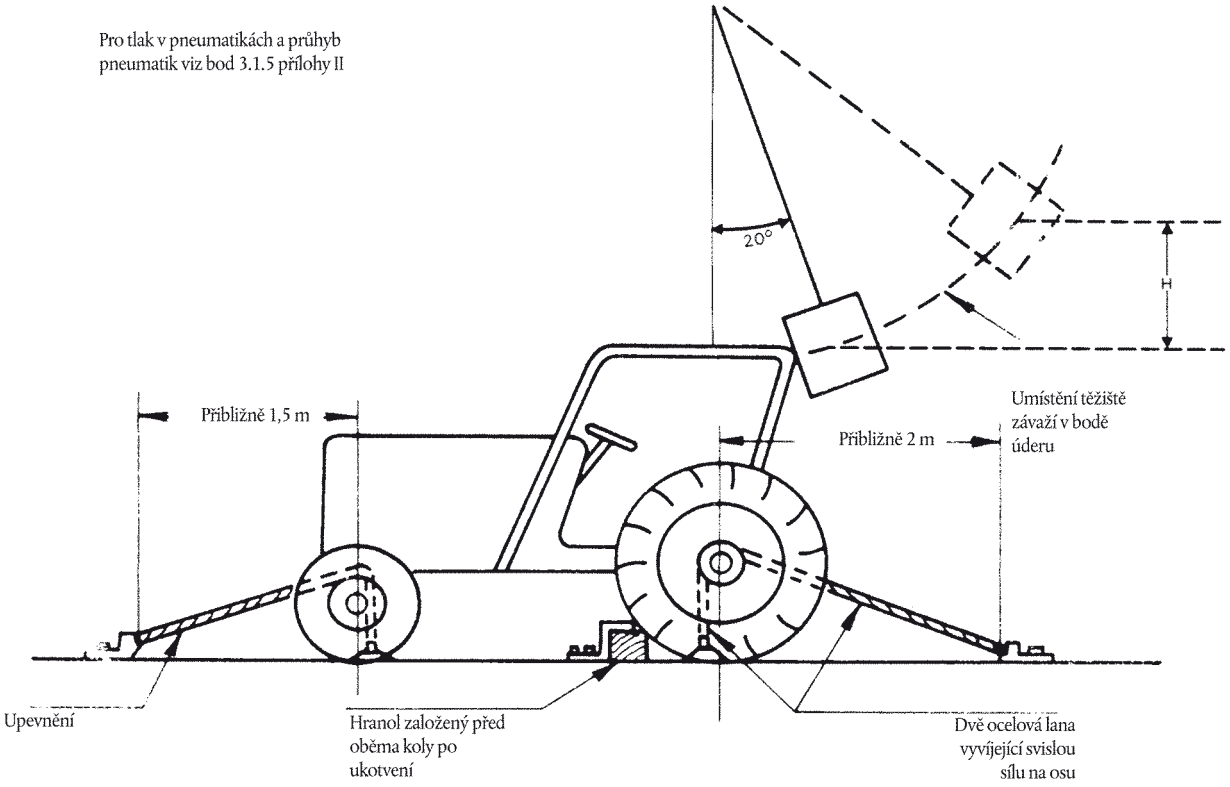
Obr. 3

Chráněný prostor

Obr. 4

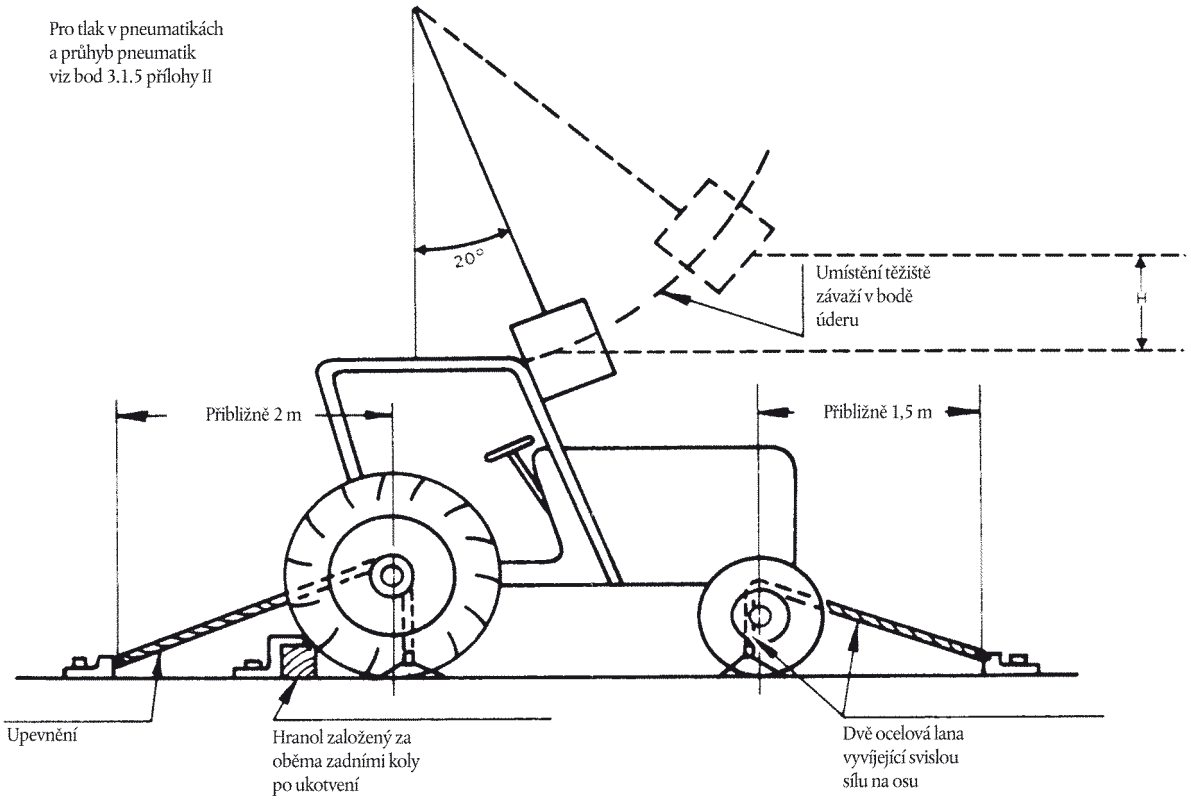
Kyvadlové závaží

Obr. 5

Ráz zezadu

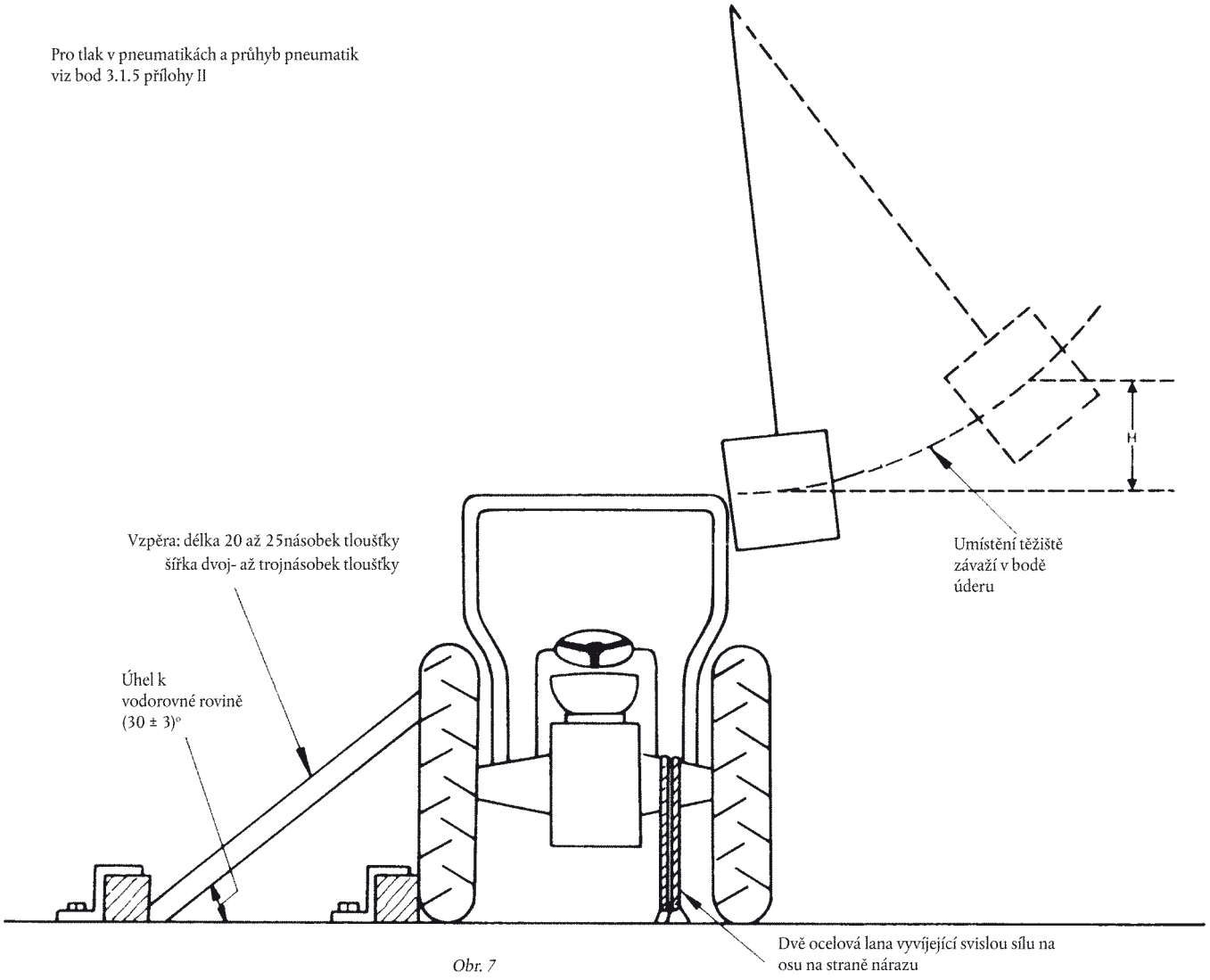
Poznámka: Vyobrazený tvar ochranné konstrukce chránící při převrácení je určen pouze ke znázornění zkoušky a udání rozměrů. Není směrodatný pro požadavky na uspořádání ochranné konstrukce.

Obr. 6

Ráz zepředu

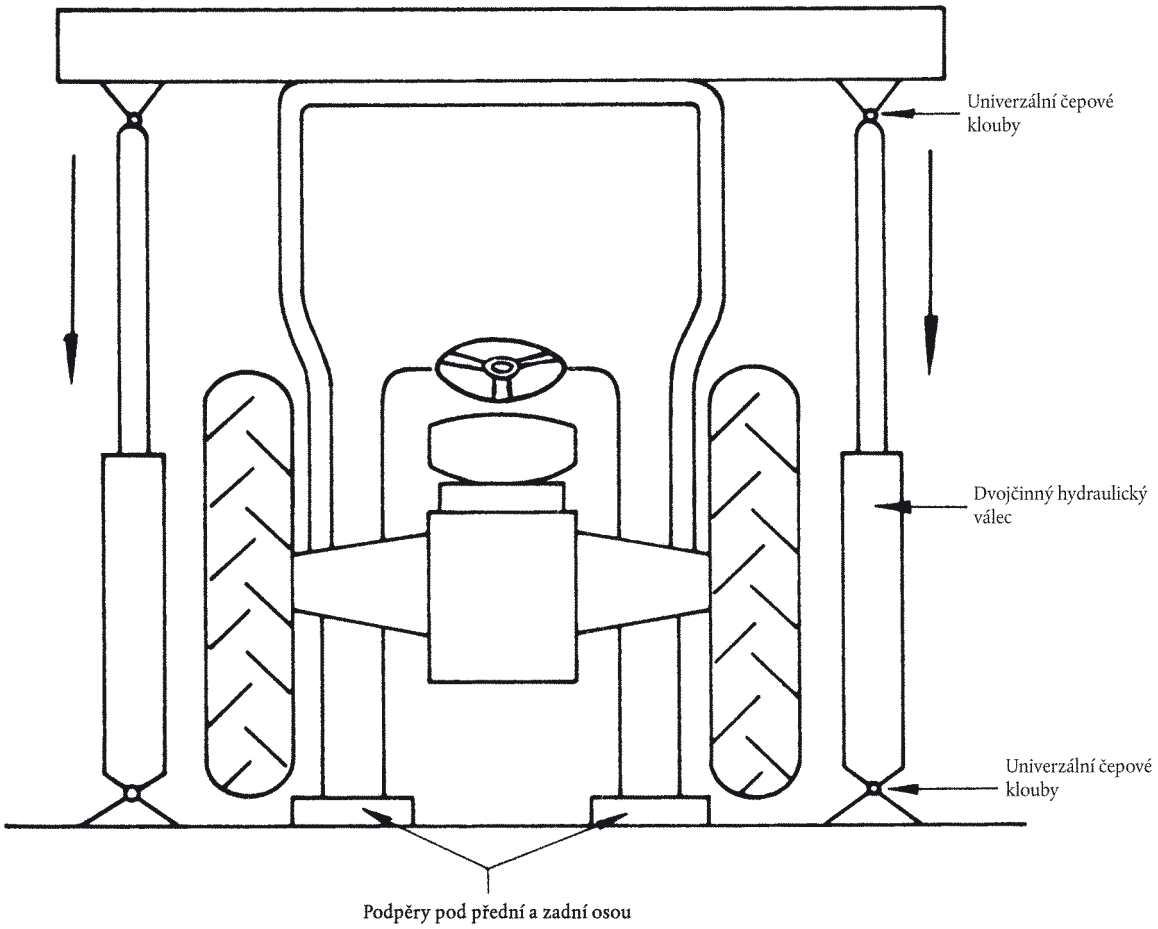
Poznámka: Vyobrazený tvar ochranné konstrukce chránící při převrácení je určen pouze ke znázornění zkoušky a udání rozměrů. Není směrodatný pro požadavky na uspořádání ochranné konstrukce.

Obr. 7

Ráz z boku

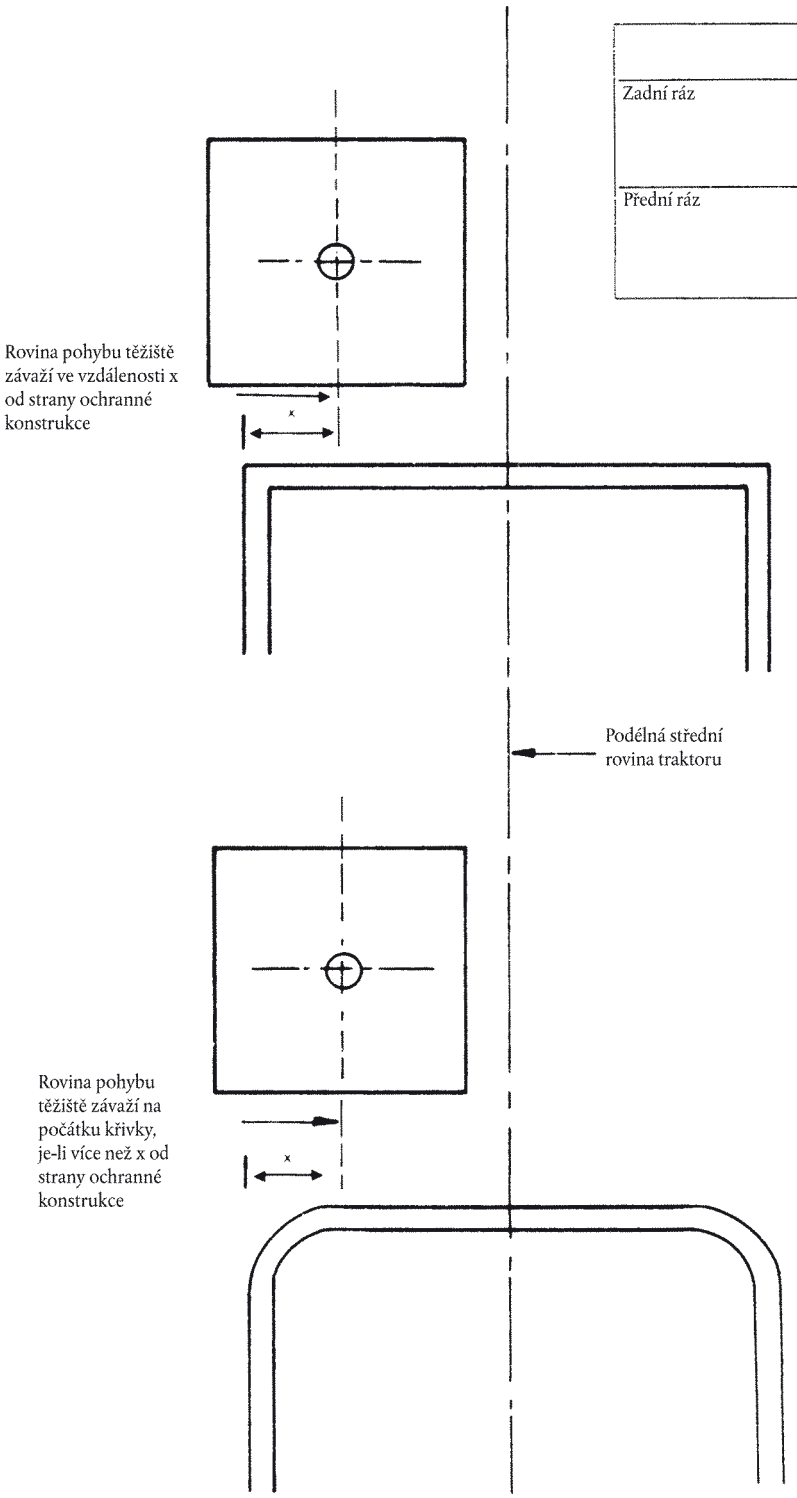
Poznámka: Vyobrazený tvar ochranné konstrukce chránící při převrácení je určen pouze ke znázornění zkoušky a udání rozměrů. Není směrodatný pro požadavky na uspořádání ochranné konstrukce.

Obr. 8

Zkouška tlakem

Poznámka: Vyobrazený tvar ochranné konstrukce chránící při převrácení je určen pouze ke znázornění zkoušky a udání rozměrů. Není směrodatný pro požadavky na uspořádání ochranné konstrukce.

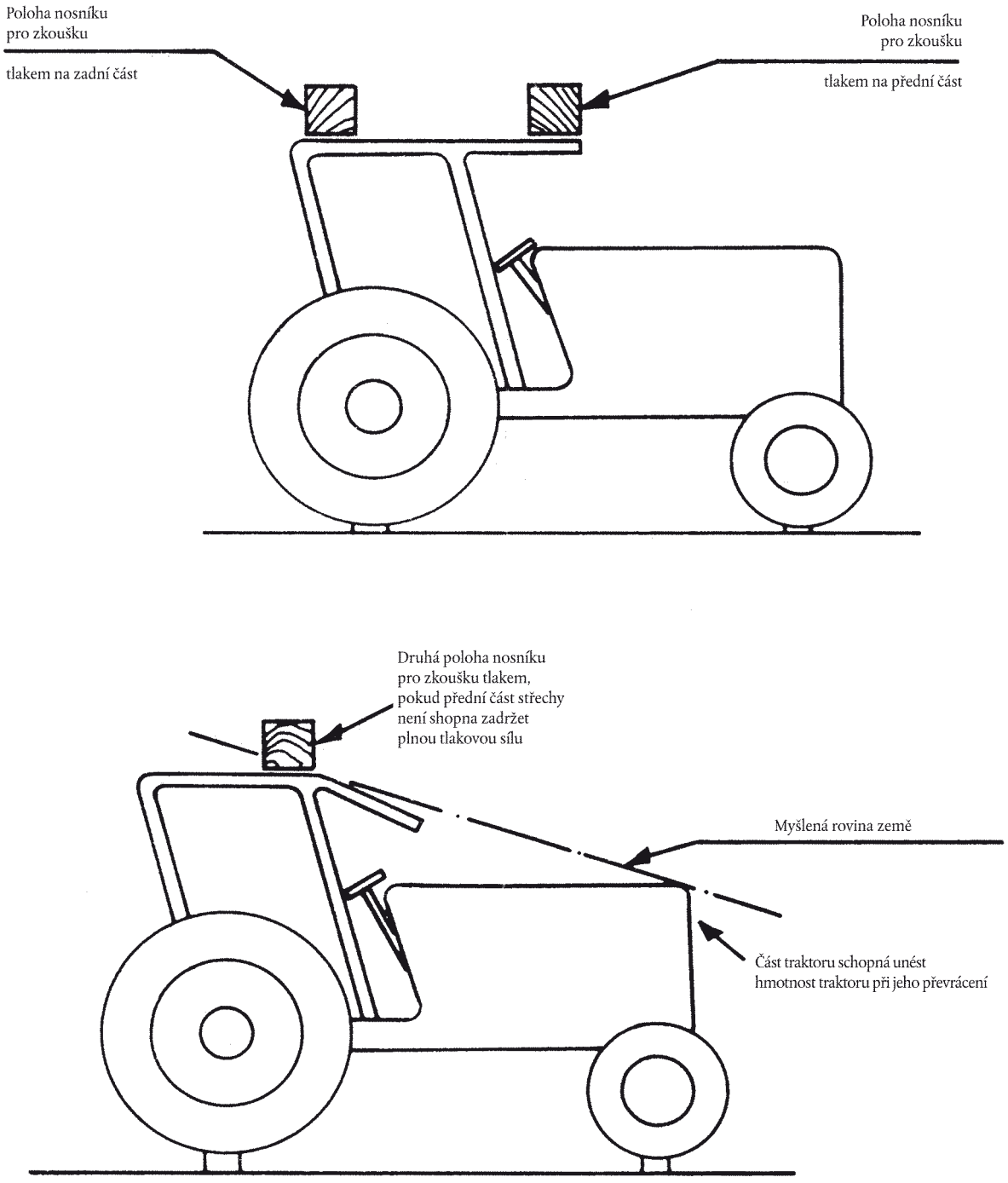

	Hodnota x
Zadní ráz	Jedna šestina šířky horní části ochranné konstrukce (viz bod 1.1.1 přílohy III A nebo III B)
Přední ráz	80 mm (viz bod 1.2.1 přílohy III A nebo III B)

Obr. 9

Schéma ochranné konstrukce a závaží znázorňující polohu roviny úderu při zkouškách rázem zepředu a zezadu

Poznámka: Závaží je znázorněno nalevo od střední roviny. Pro jednotlivé zkoušky je strana, na kterou je veden ráz zepředu a zezadu, stanovena v příloze II bod 3.1.4.

Obr. 10

Poloha nosníku při zkouškách tlakem

Poznámka:

Vyobrazený tvar ochranné konstrukce je určen pouze ke znázornění zkoušky a udání rozměrů. Není směrodatný pro požadavky na uspořádání ochranné konstrukce.

PŘÍLOHA V

VZOR

PROTOKOL O ZKOUŠKÁCH OCHRANNÉ KONSTRUKCE (OCHRANNÉHO RÁMU NEBO KABINY) PRO ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI Z HLEDISKA PEVNOSTI OCHRANNÉ KONSTRUKCE A PEVNOSTI JEJÍHO PŘIPEVNĚNÍ K TRAKTORU

Ochranná konstrukce	
Značka	
Typ	
Značka traktoru	
Typ traktoru	
Zkušební metoda	I/II [1]

Název technické zkušebny

ES schválení typu konstrukční části č.: .....

1. Výrobní nebo obchodní značka ochranné konstrukce: .....

.....

2. Jméno a adresa výrobce traktoru: .....

.....

3. Jméno a adresa případného zástupce výrobce traktoru nebo ochranné konstrukce: .....

.....

4. **Specifikace traktoru, na kterém se zkoušky provádějí**

4.1 Výrobní nebo obchodní značka: .....

4.2 Typ a obchodní název: .....

4.3 Výrobní číslo: .....

4.4 Hmotnost traktoru bez závaží s připevněnou ochrannou konstrukcí, bez řidiče ..... kg

4.5 Rozvor náprav nebo moment setrvačnosti [1] ..... mm nebo kg/m² [1]

4.6 Rozměry pneumatik: předních .....

zadních .....

5. **Rozšíření ES schválení typu konstrukční části na další typy traktorů**

5. Výrobní nebo obchodní značka: .....

[1] Nehodící se škrtněte.

5.2 Typ a obchodní název .....

5.3 Hmotnost traktoru bez závaží s připevněnou ochrannou konstrukcí, bez řidiče ..... kg

5.4 Rozvor nebo moment setrvačnosti [1] ..... mm nebo kg/m² [1]

5.5 Rozměry pneumatik: předních .....

zadních .....

6. **Specifikace ochranné konstrukce**

6.1 Výkres celkového uspořádání ochranné konstrukce a jejího připevnění k traktoru

6.2 Fotografie z boku a zezadu ukazující podrobnosti způsobu připevnění

6.3 Stručný popis ochranné konstrukce, zahrnující typ konstrukce, způsob připevnění k traktoru, údaje o opláštění, o zařízení pro vstup a nouzový výstup, o čalounění vnitřku, o zařízení, které brání opakovanému převracení traktoru, a o systému vytápění a větrání

6.4 Rozměry

6.4.1 Výška částí střechy nad zatíženým sedadlem traktoru/nad vztažným bodem sedadla [2]

..... mm

6.4.2 Výška částí střechy nad podlahou ..... mm

6.4.3 Vnitřní šířka ochranné konstrukce ve výšce 950 mm nad zatíženým sedadlem/ve výšce 900 mm nad vztažným bodem sedadla [2] ..... mm

6.4.4 Vnitřní šířka ochranné konstrukce v bodě nad sedadlem ve výšce středu volantu ..... mm

6.4.5 Vzdálenost od středu volantu k pravé straně ochranné konstrukce ..... mm

6.4.6 Vzdálenost od středu volantu k levé straně ochranné konstrukce ..... mm

6.4.7 Nejmenší vzdálenost od volantu k ochranné konstrukci ..... mm

6.4.8 Šířka dveří:

nahoře ..... mm

uprostřed ..... mm

dole ..... mm

6.4.9 Výška dveří:

nad podlahou ..... mm

[1] Nehodící se škrtněte.
[2] Podle použité zkušební metody.

nad nejvyšší stupačkou ..... mm

nad nejnižší stupačkou ..... mm

6.4.10 Celková výška traktoru s připevněnou ochrannou konstrukcí ..... mm

6.4.11 Celková šířka ochranné konstrukce ..... mm

6.4.12 Vodorovná vzdálenost zadní části ochranné konstrukce [1] od opěradla zatíženého sedadla ve výšce 950 mm/od vztažného bodu sedadla ve výšce 900 mm .....

..... mm

6.5 Údaje o materiálech, jejich jakosti a použitých normách .....

Základní rám ..... (materiál a rozměry)

Připevňovací součásti ..... (materiál a rozměry)

Opláštění ..... (materiál a rozměry)

Střecha ..... (materiál a rozměry)

Čalounění vnitřku ..... (materiál a rozměry)

Spojovací součásti ..... (jakost a rozměry)

7. Výsledky zkoušek

7.1 Zkoušky rázem a tlakem

Zkoušky rázem byly provedeny zezadu na levé/pravé straně [2], zepředu na pravé/levé straně a z boku na pravé/levé straně [2]. K výpočtu energie rázu a tlakové síly byla použita referenční hodnota hmotnosti ..... kg

Zkušební požadavky týkající se lomů nebo prasklin, největší okamžité deformace a chráněného prostoru byly uspokojivě splněny.

7.2 Deformace změřené po zkouškách

Trvalá deformace:

v zadní části: vlevo ..... mm

vpravo ..... mm

v přední části: vlevo ..... mm

vpravo ..... mm

na boku – ve směru do strany:

vpředu ..... mm

vzadu ..... mm

v horní části – ve směru dolů:

vpředu ..... mm

vzadu ..... mm

Rozdíl mezi největší okamžitou deformací a trvalou deformací při zkoušce rázem z boku .....

..... mm

8. Číslo protokolu .....

9. Datum vystavení protokolu .....

10. Podpis .....

[1] Podle použité zkušební metody.
[2] Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VI

ZNAČKY

Značka ES schválení typu konstrukční části se skládá z obdélníku, ve kterém je vepsáno malé písmeno „e“ a rozlišující číslo členského státu, který udělil schválení typu konstrukční části:

1. pro Německo,

2. pro Francii,

3. pro Itálii,

4. pro Nizozemsko,

5. pro Švédsko,

6. pro Belgii,

7. pro Maďarsko,

8. pro Českou republiku,

9. pro Španělsko,

11. pro Spojené království,

12. pro Rakousko,

13. pro Lucembursko,

17. pro Finsko,

18. pro Dánsko,

19. pro Rumunsko,

20. pro Polsko,

21. pro Portugalsko,

23. pro Řecko,

24. pro Irsko,

26. pro Slovinsko,

27. pro Slovensko,

29. pro Estonsko,

32. pro Lotyšsko,

34. pro Bulharsko,

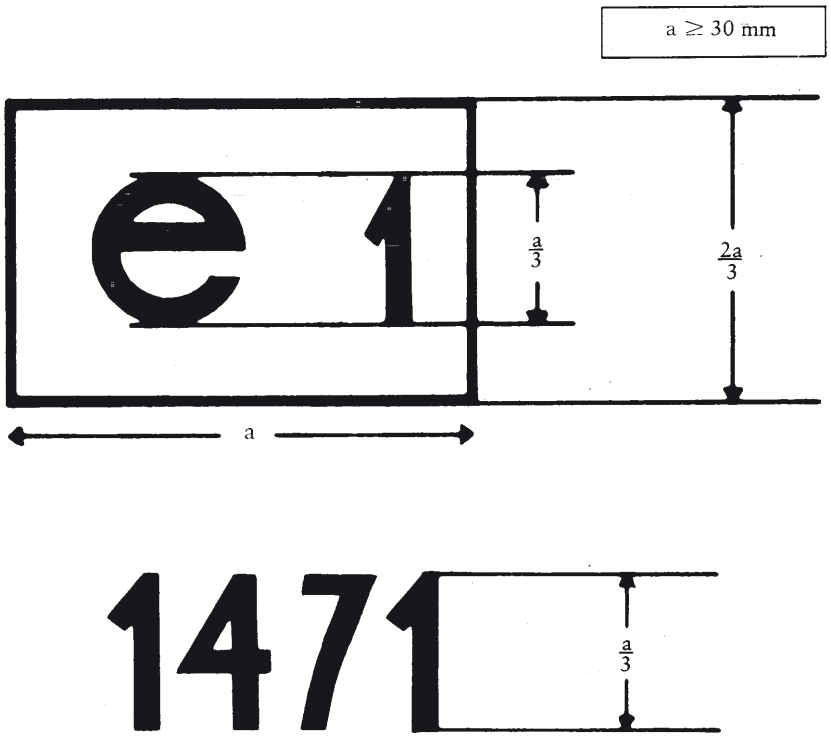
36. pro Litvu,

49. pro Kypr,

50. pro Maltu

a z čísla ES schválení typu konstrukční části umístěného v blízkosti obdélníku a odpovídajícího číslu vydaného certifikátu ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti daného typu ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru.

Příklad značky ES schválení typu konstrukční části

Vysvětlivky: Ochranná konstrukce opatřená výše uvedenou značkou ES schválení typu konstrukční části je konstrukcí, které bylo uděleno ES schválení typu konstrukční části v Německu (e 1) pod číslem 1471.

PŘÍLOHA VII

VZOR

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

Název správního orgánu

Sdělení týkající se udělení, odmítnutí, odejmutí nebo rozšíření ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce (ochranného rámu nebo kabiny) a pevnosti jejího připevnění k traktoru

ES schválení typu konstrukční části č. .....

..... rozšíření [1]

1. Výrobní nebo obchodní značka ochranné konstrukce: .....

.....

2. Jméno a adresa výrobce ochranné konstrukce: .....

.....

3. Jméno a adresa případného zástupce výrobce: .....

4. Výrobní nebo obchodní značka, typ a obchodní název traktoru, pro který je ochranná konstrukce určena .....

.....

5. Rozšíření ES schválení typu konstrukční části na tento typ (tyto typy) traktoru .....

5.1 Hmotnost traktoru bez závaží podle bodu 1.3 přílohy II překračuje/nepřekračuje [2] referenční hodnotu hmotnosti, která byla použita při zkouškách, o více než 5 %.

5.2 Způsob připevnění a body připevnění jsou/nejsou [2] stejné.

5.3 Veškeré konstrukční díly, které by mohly působit jako podpěra pro ochrannou konstrukci, jsou/nejsou [2] stejné.

6. Datum předložení ochranné konstrukce k ES schválení typu konstrukční části .....

7. Technická zkušebna .....

.....

8. Datum a číslo protokolu této zkušebny .....

9. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí ES schválení typu konstrukční části .....

10. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí rozšíření ES schválení typu konstrukční části [2] .....

.....

11. Místo .....

12. Datum .....

13. K tomuto sdělení jsou přiloženy tyto dokumenty označené výše uvedeným číslem ES schválení typu konstrukční části (např. protokol technické zkušebny) .....

14. Poznámky .....

15. Podpis .....

---

[1] Připadá-li v úvahu, uveďte, zda jde o první, druhé atd. rozšíření původního ES schválení typu.
[2] Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VIII

Podmínky pro udělení ES schválení typu traktoru

1. Žádost o ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru podává výrobce traktoru nebo jeho pověřený zástupce.

2. Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu se předloží traktor představující typ, který má být schválen, s namontovanou, řádně jako typ schválenou ochrannou konstrukcí a jejím připevněním.

3. Technická zkušebna provádějící zkoušky pro schválení typu ověří, zda je schválený typ ochranné konstrukce určen pro typ traktoru, pro který byla podána žádost o schválení typu. Zejména zjistí, zda připevnění ochranné konstrukce odpovídá tomu, které bylo zkoušeno pro udělení ES schválení typu konstrukční části.

4. Držitel ES schválení typu traktoru může požádat o jeho rozšíření na další typy ochranných konstrukcí.

5. Příslušný orgán toto rozšíření udělí za těchto podmínek:

5.1 novému typu ochranné konstrukce a jejího připevnění k traktoru bylo uděleno ES schválení typu konstrukční části;

5.2 nový typ ochranné konstrukce je určen k namontování na typ traktoru, pro který byla podána žádost o rozšíření ES schválení typu traktoru;

5.3 připevnění ochranné konstrukce k traktoru odpovídá tomu, které bylo zkoušeno pro udělení ES schválení typu konstrukční části.

6. Při každém schválení typu traktoru nebo rozšíření schválení typu traktoru, které bylo uděleno nebo odmítnuto, musí být k certifikátu ES schválení typu traktoru přiložen dokument podle vzoru v příloze IX.

7. Pokud byla žádost o ES schválení typu traktoru podána současně se žádostí o ES schválení typu konstrukční části pro typ ochranné konstrukce určené k namontování na typ traktoru, pro který se žádá o ES schválení typu, ověřování podle bodů 2 a 3 odpadá.

PŘÍLOHA IX

VZOR

Název
správního orgánu

PŘÍLOHA K CERTIFIKÁTU ES SCHVÁLENÍ TYPU TRAKTORU Z HLEDISKA PEVNOSTI OCHRANNÝCH KONSTRUKCÍ (OCHRANNÉ KABINY NEBO RÁMU) A PEVNOSTI JEJICH PŘIPEVNĚNÍ K TRAKTORU

(čl. 4 odst. 1 a článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES ze dne 26. května 2003 o schvalování typu zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků a o zrušení směrnice 74/150/ES)

ES schválení typu traktoru č. .....

..... rozšíření ([1])

1. Výrobní nebo obchodní značka traktoru: .....
2. Typ traktoru: .....
3. Jméno a adresa výrobce traktoru: .....
4. Jméno a adresa případného zástupce výrobce: .....
5. Výrobní nebo obchodní značka ochranné konstrukce: .....
6. Rozšíření ES schválení typu traktoru na tento typ (tyto typy) ochranné konstrukce .....
7. Datum předložení traktoru k ES schválení typu: .....
8. Technická zkušebna provádějící ověření shodnosti pro ES schválení typu: .....
9. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou: .....
10. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou: .....
11. ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranné konstrukce pevnosti jejího připevnění k traktoru bylo uděleno/odmítnuto ([2]) .....
12. Rozšíření ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru bylo uděleno/odmítnuto ([2]) .....
13. Místo: .....
14. Datum: .....
15. Podpis: .....

([1]) Případně uveďte, zda jde o první, druhé atd. rozšíření původního ES schválení typu.
([2]) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA X

ČÁST A

Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn

(uvedených v článku 13)

Směrnice Rady 77/536/EHS (Úř. věst. L 220, 29.8.1977, s. 1)	
Příloha I část X Aktu o přistoupení z roku 1979 (Úř. věst. L 291, 19.11.1979, s. 108)	
Příloha I část IX A Aktu o přistoupení z roku 1985 (Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 209)	
Směrnice Rady 87/354/EHS (Úř. věst. L 192, 11.7.1987, s. 43)	Pouze pokud jde o odkazy v bodě 9 písm. a) přílohy na směrnici 77/536/EHS
Směrnice Rady 89/680/EHS (Úř. věst. L 398, 30.12.1989, s. 26)	
Bod XI.C.II.2 Přílohy I Aktu o přistoupení z roku 1994 (Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 205)	
Směrnice Komise 1999/55/ES (Úř. věst. L 146, 11.6.1999, s. 28)	
Bod I.A.21 Přílohy II Aktu o přistoupení z roku 2003 (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 53)	
Směrnice Rady 2006/96/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 81)	Pouze pokud jde o odkazy v článku 1 na směrnici 77/536/EHS a pokud jde o bod 20 přílohy

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 13)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
77/536/EHS	29. prosince 1978	—
87/354/EHS	31. prosince 1987	—
89/680/EHS	3. ledna 1990	—
1999/55/ES	30. června 2000 [1]	—
2006/96/ES	1. ledna 2007	—

[1] V souladu s článkem 2 směrnice 1999/55/ES:

„1. Od 1. července 2000 členské státy nesmějí:

— odmítnout udělit ES schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 třetí odrážce směrnice 74/150/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, ani

— zakázat první uvedení traktorů do provozu,

pokud tento typ traktorů nebo tyto traktory splňují požadavky směrnice 77/536/EHS ve znění této směrnice.

2. Od 1. ledna 2001 členské státy:

— nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 třetí odrážce směrnice 74/150/EHS pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky směrnice 77/536/EHS ve znění této směrnice, a

— mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky směrnice 77/536/EHS ve znění této směrnice.“

PŘÍLOHA XI

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 77/536/EHS	Směrnice 1999/55/ES	Tato směrnice
Článek 9		Článek 1
Článek 1		Článek 2
Článek 2		Článek 3
Článek 3		Článek 4
Článek 4		Článek 5
Článek 5		Článek 6
Článek 6		Článek 7
Článek 7		—
	Článek 2	Článek 8
Článek 8		Článek 9
Články 10 a 11		Články 10 a 11
Čl. 12 odst. 1		—
Čl. 12 odst. 2		Článek 12
—		Článek 13
—		Článek 14
Článek 13		Článek 15
Přílohy I až IX		Přílohy I až IX
—		Příloha X
—		Příloha XI

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/75/ES

ze dne 13. července 2009

o ochranných konstrukcích chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů (statické zkoušky)

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [1],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 79/622/EHS ze dne 25. června 1979 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochranných konstrukcí chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů (statické zkoušky) [3] byla několikrát podstatně změněna [4]. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

(2) Směrnice 79/622/EHS je jednou ze zvláštních směrnic pro postup ES schvalování typu stanovený směrnicí Rady 74/150/EHS ze dne 4. března 1974 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu kolových zemědělských a lesnických traktorů, jež byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES ze dne 26. května 2003 o schvalování typu zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků [5], a stanoví technické požadavky týkající se projektování a konstrukce zemědělských a lesnických traktorů z hlediska ochrany při převrácení. Tyto technické požadavky se týkají sbližování právních předpisů členských států tak, aby umožnily postup ES schvalování typu stanovený směrnicí 2003/37/ES. Proto se ustanovení směrnice 2003/37/ES týkající se zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků vztahují na tuto směrnici.

(3) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy X,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na traktory podle čl. 2 písm. j) směrnice 2003/37/ES, které mají tyto vlastnosti:

a) světlou výšku pod zadní nápravou nejvýše 1 000 mm;

b) pevný nebo nastavitelný rozchod kol jedné z hnacích náprav 1 150 mm a více;

c) možnost vybavení vícebodovým závěsným zařízením pro nesené nářadí a výkyvným táhlem;

d) hmotnost nejméně 800 kg, odpovídající vlastní hmotnosti traktoru podle bodu 2.1.1 přílohy I směrnice 2003/37/ES, včetně ochranné konstrukce chránící při převrácení, kterou je traktor opatřen v souladu s touto směrnicí, a pneumatik největšího rozměru doporučeného výrobcem.

Článek 2

1. Členské státy udělí ES schválení typu konstrukční části pro každý typ ochranné konstrukce chránící při převrácení a jejího připevnění k traktoru, který splňuje požadavky na provedení a zkoušení stanovené v přílohách I až V.

2. Členský stát, který udělí ES schválení typu konstrukční části, přijme nezbytná opatření, která v případě potřeby umožní ověřit shodu vyráběných zařízení se schváleným typem, podle potřeby ve spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států. Toto ověření se omezí na namátkovou kontrolu.

---

[1] Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 17.
[2] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. června 2009.
[3] Úř. věst. L 179, 17.7.1979, s. 1.
[4] Viz část A přílohy X.
[5] Úř. věst. L 171, 9.7.2003, s. 1.

Článek 3

Pro každý typ ochranné konstrukce chránící při převrácení a jejího připevnění k traktoru, který byl schválen podle článku 2, přidělí členské státy výrobci traktoru nebo ochranné konstrukce chránící při převrácení nebo jeho pověřenému zástupci značku ES schválení typu konstrukční části podle vzoru uvedeného v příloze VI.

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zabránily použití značek, které by mohly vést k záměně ochranných konstrukcí chránících při převrácení, jejichž typ byl schválen podle článku 2, s jinými zařízeními.

Článek 4

Členské státy nesmějí zakázat uvedení na trh ochranných konstrukcí chránících při převrácení nebo jejich připevnění k traktoru z důvodů týkajících se provedení, jestliže jsou opatřeny značkou ES schválení typu konstrukční části.

Členský stát však může zakázat, aby byly na trh uváděny ochranné konstrukce chránící při převrácení, které jsou opatřeny značkou ES schválení typu konstrukční části, jestliže systematicky nevykazují shodu se schváleným typem.

O přijatých opatřeních dotyčný členský stát neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody svého rozhodnutí.

Článek 5

Příslušný orgán každého členského státu zašle do jednoho měsíce příslušným orgánům ostatních členských států kopie certifikátů ES schválení typu konstrukční části podle vzoru v příloze VII pro každý typ ochranné konstrukce chránící při převrácení, pro který schválení typu udělil nebo udělit odmítl.

Článek 6

1. Pokud členský stát, který udělil ES schválení typu konstrukční části, zjistí, že se více ochranných konstrukcí chránících při převrácení a jejich připevnění k traktoru, které jsou opatřeny stejnou značkou ES schválení typu konstrukční části, neshoduje se schváleným typem, přijme nezbytná opatření, aby byla znovu zajištěna shoda vyráběných zařízení se schváleným typem.

O přijatých opatřeních, která mohou v případě vážné a opakující se neshody vést až k odejmutí ES schválení typu konstrukční části, uvědomí příslušný orgán dotyčného členského státu příslušné orgány ostatních členských států.

Tento orgán přijme stejná opatření, jestliže je o takové neshodnosti informován příslušnými orgány jiného členského státu.

2. Příslušné orgány členských států se do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odejmutí ES schválení typu konstrukční části s uvedením důvodů.

Článek 7

Každé rozhodnutí o odmítnutí nebo odejmutí ES schválení typu konstrukční části pro typ ochranné konstrukce chránící při převrácení a jejího připevnění k traktoru nebo o zákazu jejich uvedení na trh nebo jejich užívání, učiněné na základě předpisů přijatých k provedení této směrnice, musí být podrobně odůvodněno.

Rozhodnutí se oznamuje dotčené osobě spolu s uvedením opravných prostředků dostupných podle platných právních předpisů členských států a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 8

1. Členské státy nesmějí odmítnout udělit ES schválení typu, vydat doklad uvedený v čl. 2 písm. u) směrnice 2003/37/ES ani udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru z důvodů týkajících se ochranných konstrukcí chránících při převrácení, pokud tyto konstrukce splňují požadavky stanovené v přílohách I až IX.

2. Členské státy nesmějí vydat doklad uvedený v čl. 2 písm. u) směrnice 2003/37/ES pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky této směrnice.

Členské státy mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky této směrnice.

Článek 9

Členské státy nesmějí odmítnout registraci ani zakázat prodej, první uvedení do provozu nebo užívání traktoru z důvodů týkajících se ochranných konstrukcí chránících při převrácení, pokud tyto konstrukce splňují požadavky stanovené v přílohách I až IX.

Článek 10

Při ES schvalování typu traktoru musí být každý traktor podle článku 1 opatřen ochrannou konstrukcí chránící při převrácení, která splňuje požadavky stanovené v přílohách I až IV.

Traktory ve smyslu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/57/ES ze dne 13. července 2009 o ochranných konstrukcích chránících při převrácení kolových zemědělských a lesnických traktorů [1] však mohou být při ES schvalování typu traktoru opatřeny ochrannou konstrukcí chránící při převrácení, která splňuje požadavky stanovené v přílohách I až IV uvedené směrnice.

[1] Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

Článek 11

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků v přílohách I až IX technickému pokroku se přijímají postupem podle čl. 20 odst. 3 směrnice 2003/37/ES.

Článek 12

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Směrnice 79/622/EHS ve znění aktů uvedených v části A přílohy X se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy X.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XI.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2010.

Článek 15

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu 13. července 2009.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
H.-G. PÖTTERING	E. ERLANDSSON

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA I	Podmínky pro ES schválení typu konstrukční části
PŘÍLOHA II	Podmínky zkoušení pevnosti ochranných konstrukcí a jejich připevnění k traktoru
PŘÍLOHA III	Zkušební postupy
PŘÍLOHA IV	Obrázky
PŘÍLOHA V	Vzor protokolu o zkouškách ochranné konstrukce (kabiny nebo ochranného rámu) pro ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru (statické zkoušky)
PŘÍLOHA VI	Značky
PŘÍLOHA VII	Vzor certifikátu ES schválení typu konstrukční části
PŘÍLOHA VIII	Podmínky pro udělení ES schválení typu traktoru
PŘÍLOHA IX	Vzor přílohy k certifikátu ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranných konstrukcí (kabiny nebo ochranného rámu) a pevnosti jejich připevnění k traktoru (statické zkoušky)
PŘÍLOHA X	Část A: Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn Část B: Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
PŘÍLOHA XI	Srovnávací tabulka

PŘÍLOHA I

Podmínky pro ES schválení typu konstrukční části

1. DEFINICE

1.1 Výrazem „ochranná konstrukce chránící při převrácení“ (kabina nebo ochranný rám), dále jen „ochranná konstrukce“, se rozumí konstrukce na traktoru, jejímž hlavním účelem je vyloučit nebo omezit ohrožení řidiče v důsledku převrácení traktoru během normálního použití.

1.2 Konstrukce podle bodu 1.1 se vyznačují tím, že během zkoušek předepsaných v přílohách II a III zajišťují dostatečně velký volný prostor pro ochranu řidiče.

2. OBECNÉ POŽADAVKY

2.1 Každá ochranná konstrukce a její připevnění k traktoru musí být navrženy a provedeny tak, aby splňovaly hlavní účel uvedený v bodě 1.

2.2 Tato podmínka se pokládá za splněnou, jsou-li splněny požadavky příloh II a III.

3. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

3.1 Žádost o ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru podává výrobce traktoru nebo výrobce ochranné konstrukce nebo jeho pověřený zástupce.

3.2 K žádosti se přikládají v trojím vyhotovení tyto dokumenty a údaje:

— výkres celkového uspořádání, který je buď vyhotoven v měřítku, jež je na výkresu vyznačeno, nebo udává hlavní rozměry ochranné konstrukce. Na výkresu zejména musí být podrobně znázorněny připevňovací součásti,

— fotografie z boku a zezadu ukazující podrobnosti způsobu připevnění,

— stručný popis ochranné konstrukce zahrnující typ konstrukce, způsob připevnění k traktoru, popřípadě údaje o opláštění, o zařízení pro vstup a nouzový výstup, o čalounění vnitřku, o zařízení, které brání opakovanému převracení traktoru, a o systému vytápění a větrání,

— údaje o materiálech použitých na konstrukční díly, včetně připevňovacích a spojovacích součástí (viz příloha V).

3.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu konstrukční části se předloží traktor představující typ, pro nějž je schvalovaná ochranná konstrukce určena. Traktor musí být opatřen ochrannou konstrukcí.

3.4 Držitel ES schválení typu konstrukční části může požádat o jeho rozšíření na další typy traktorů. Příslušný orgán, který udělil původní ES schválení typu konstrukční části, toto rozšíření udělí, jestliže schválená ochranná konstrukce a typ traktoru (typy traktorů), na který je rozšíření požadováno, splňují tyto podmínky:

— hmotnost traktoru bez závaží podle bodu 1.3 přílohy II nepřekračuje referenční hodnotu hmotnosti, která byla použita při zkouškách, o více než 5 %,

— způsob připevnění a konstrukční díly traktoru, k nimž je ochranná konstrukce připevněna, jsou stejné,

— veškeré konstrukční díly, jako blatníky a kapota, které mohou působit jako podpěra pro ochrannou konstrukci, jsou stejné,

— poloha a rozhodující rozměry sedadla uvnitř ochranné konstrukce, jakož i vzájemné uspořádání ochranné konstrukce a traktoru jsou takové, že chráněný prostor během všech zkoušek zůstane uvnitř deformované ochranné konstrukce.

4. ZNAČENÍ

4.1 Každá ochranná konstrukce, která odpovídá schválenému typu, musí být opatřena tímto značením:

4.1.1 výrobní nebo obchodní značkou;

4.1.2 značkou ES schválení typu konstrukční části podle vzoru v příloze VI;

4.1.3 výrobním číslem ochranné konstrukce;

4.1.4 značkou a typem traktoru (typy traktorů), pro který je ochranná konstrukce určena.

4.2 Všechny tyto údaje musí být uvedeny na štítku.

4.3 Uvedené značení musí být viditelné, čitelné a nesmazatelné.

PŘÍLOHA II

Podmínky zkoušení pevnosti ochranných konstrukcí a jejich připevnění k traktorům

1. OBECNÉ POŽADAVKY

1.1 Účel zkoušek

Účelem zkoušek prováděných pomocí speciálních zařízení je simulace zatížení, kterým je ochranná konstrukce vystavena při převrácení traktoru. Tyto zkoušky, popsané v příloze III, musí umožnit posouzení pevnosti ochranné konstrukce a součástí, kterými je připevněna k traktoru, jakož i všech konstrukčních dílů traktoru, které zkušební zatížení přenášejí.

1.2 Příprava zkoušek

1.2.1 Ochranná konstrukce musí odpovídat specifikacím pro sériovou výrobu. Musí být připevněna způsobem, který předepsal výrobce, k jednomu z traktorů, pro něž je určena. Ke zkouškám se nevyžaduje kompletní traktor; ochranná konstrukce a konstrukční díly traktoru, k nimž je pro zkoušky připevněna, však musí tvořit funkční jednotku, dále označovanou „sestava".

1.2.2 Sestava se připevní k základové desce tak, aby prvky, které spojují sestavu se základovou deskou, se pod zatížením ve vztahu vůči ochranné konstrukci významně nedeformovaly. Způsob připevnění sestavy k základové desce nesmí změnit pevnost sestavy.

1.2.3 Sestava musí být podepřena a upevněna nebo upravena tak, aby veškerá zkušební energie byla pohlcena ochrannou konstrukcí a prvky jejího připevnění k tuhým konstrukčním dílům traktoru.

1.2.3.1 Ke splnění požadavků bodu 1.2.3 musí být provedena úprava, kterou se zablokují veškeré systémy odpružení traktoru za jízdy, aby nepohlcovaly ani zlomek zkušební energie.

1.2.4 Ke zkouškám musí být traktor opatřen všemi konstrukčními díly sériové výroby, které mohou ovlivňovat pevnost ochranné konstrukce nebo které mohou být pro zkoušku pevnosti nezbytné.

Rovněž musí být namontovány konstrukční díly, které mohou ohrožovat chráněný prostor, aby bylo možné ověřit splnění požadavků podle bodu 4.

Ke zkouškám se odstraní všechny konstrukční díly, které řidič může sám odstranit. Je-li možné při užívání traktoru nechat dveře a okna otevřené nebo je odstranit, musí při zkouškách zůstat otevřené nebo se musí odstranit, aby nezvyšovaly pevnost ochranné konstrukce. Pokud okna a dveře v této poloze představují při převrácení traktoru nebezpečí pro řidiče, musí se tato skutečnost uvést v protokolu o zkouškách.

1.3 Hmotnost traktoru

Hodnota referenční hmotnosti m_t použitá ve vzorcích pro výpočet množství energie a tlakové síly (viz příloha III) se přinejmenším rovná hodnotě podle bodu 2.1.1 přílohy I směrnice 2003/37/ES (tj. bez volitelného příslušenství, avšak včetně chladicí kapaliny, mazadel, paliva, nářadí a řidiče) s přičtením ochranné konstrukce a s odečtením 75 kg.

Není zahrnuto volitelné přední nebo zadní závaží, kapalina v pneumatikách, nesené přístroje a zařízení nebo jakékoli speciální příslušenství.

2. PŘÍSTROJE A ZAŘÍZENÍ

2.1 Zkoušky vodorovným zatěžováním (zatěžováním z boku a podélným zatěžováním)

2.1.1 Materiály, zařízení a prostředky pro připoutání umožňující spolehlivé připevnění sestavy k základové desce, nezávisle na pneumatikách, jsou-li namontovány.

2.1.2 Zařízení pro působení vodorovnou silou na ochrannou konstrukci přes tuhý nosník podle obrázků 1 a 2 v příloze IV.

2.1.2.1 Rozměr tuhého nosníku ve svislém směru je 150 mm.

2.1.2.2 Je třeba zabezpečit, aby se zatížení mohlo ve směru kolmém ke směru zatěžování rovnoměrně rozložit podél nosníku, jehož délka se rovná přesnému násobku 50 mezi 250 a 700 mm.

2.1.2.3 Hrany nosníku, které jsou ve styku s ochrannou konstrukcí, musí být zaobleny s poloměrem zaoblení nejvýše 50 mm.

2.1.2.4 Musí být použity univerzální nebo jim rovnocenné klouby, které zajistí, aby zatěžovací zařízení neuvádělo ochrannou konstrukci do otáčivého pohybu nebo do posuvného pohybu v jiném směru než ve směru zatěžování.

2.1.2.5 Jestliže část ochranné konstrukce, na kterou má zatížení působit, není vodorovnou rovinou kolmou ke směru působícího zatížení, vyplní se mezera tak, aby se zatížení rozložilo po délce této části.

2.1.3 Zařízení, kterým lze v mezích technických možností měřit energii pohlcenou ochrannou konstrukcí a tuhými díly traktoru, k němuž je připevněna, například měřením síly ve směru jejího působení a odpovídajícího posunutí určitého bodu na podvozku traktoru.

2.1.4 Zařízení umožňující prokázat, že během zkoušky nebyl narušen chráněný prostor. Může být použito zařízení podle obrázků 6a, 6b a 6c v příloze IV.

2.2 Zkoušky tlakem (na zadní a přední část ochranné konstrukce)

2.2.1 Materiály, zařízení a prostředky pro připoutání, umožňující spolehlivé připevnění sestavy k základové desce, nezávisle na pneumatikách.

2.2.2 Zařízení pro vyvození síly působící svisle na ochrannou konstrukci podle obrázku 3 v příloze IV, včetně tuhého přítlačného nosníku šířky 250 mm.

2.2.3 Zařízení pro měření celkové svisle působící síly.

2.2.4 Zařízení umožňující prokázat, že během zkoušky nebyl narušen chráněný prostor. Může být použito zařízení podle obrázků 6a, 6b a 6c v příloze IV.

2.3 Přípustná nepřesnost měření

2.3.1 Rozměry: ± 3 mm.

2.3.2 Deformace: ± 3 mm.

2.3.3 Hmotnost traktoru: ± 20 kg.

2.3.4 Zatížení a síly: ± 2 %.

2.3.5 Směr zatěžování: odchylka od vodorovného a svislého směru podle přílohy III:

— na začátku zkoušky při nulovém zatížení: ± 2°,

— během zkoušky pod zatížením: 10° nad a 20° pod vodorovnou rovinou. Tyto odchylky je třeba udržovat co nejmenší.

3. ZKOUŠKY

3.1 Obecné požadavky

3.1.1 Pořadí zkoušek

3.1.1.1 Zkoušky se provádějí v tomto pořadí:

3.1.1.1.1 Podélné zatěžování (příloha III, bod 1.2):

U traktorů, u nichž nejméně 50 % hmotnosti podle bodu 1.3 spočívá na zadních kolech, se podélné zatěžování provádí zezadu (případ 1). U ostatních traktorů se podélné zatěžování provádí zepředu (případ 2).

3.1.1.1.2 První zkouška tlakem

První zkouška tlakem se provádí na stejném konci ochranné konstrukce, na kterém byla provedena zkouška podélným zatěžováním, tj.:

— v případě 1 na zadní části (příloha III, bod 1.5), nebo

— v případě 2 na přední části (příloha III, bod 1.6).

3.1.1.1.3 Zatěžování z boku (příloha III, bod 1.3)

3.1.1.1.4 Druhá zkouška tlakem

Druhá zkouška tlakem se provádí na opačném konci ochranné konstrukce, než na kterém byla provedena zkouška podélným zatěžováním, tj.:

— v případě 1 na přední části (příloha III, bod 1.6), nebo

— v případě 2 na zadní části (příloha III, bod 1.5).

3.1.1.1.5 Druhé podélné zatěžování (příloha III, bod 1.7)

Druhé podélné zatěžování se provádí u traktorů vybavených sklápěcí ochrannou konstrukcí, jestliže první podélné zatěžování (bod 3.1.1.1.1) nebylo provedeno ve směru, ve kterém se ochranná konstrukce sklápí.

3.1.1.2 Jestliže se během zkoušky kterýkoli prvek upevnění poruší nebo posune, zkouška se opakuje.

3.1.1.3 Během zkoušek se nesmějí provádět žádné opravy nebo úpravy traktoru nebo ochranné konstrukce.

3.1.2 Rozchod kol

Kola se odmontují nebo se rozchod kol nastaví tak, aby během zkoušek nemohla kola přijít do styku s ochrannou konstrukcí.

3.1.3 Odstranění konstrukčních dílů, které nemohou být nebezpečné

Spolu s traktorem musí být ke kontrole dodány všechny konstrukční díly traktoru a ochranné konstrukce, které jako kompletní jednotky představují ochranu řidiče, včetně ochrany proti povětrnostním vlivům.

Zkoušená ochranná konstrukce nemusí být vybavena předními, bočními a zadními okny z bezpečnostního skla nebo podobného materiálu, jakož i veškerými odnímatelnými deskami, zařízením a příslušenstvím, které nepřispívají k pevnosti konstrukce a v případě převrácení nemohou být nijak nebezpečné.

3.1.4 Měřicí přístroje

Ochranná konstrukce se vybaví přístroji, které jsou nutné k získání potřebných údajů pro sestrojení diagramu síla-deformace (obrázek 4 v příloze IV). V každé fázi zkoušky se měří a zaznamenává celková a trvalá deformace ochranné konstrukce (obrázek 5 v příloze IV).

3.1.5 Směr zatěžování

U traktorů, jejichž sedadlo není ve střední rovině traktoru, nebo při nesymetrické pevnosti ochranné konstrukce se zatěžování z boku provádí na té straně, kde s větší pravděpodobností dojde v průběhu zkoušek k narušení chráněného prostoru (viz též bod 1.3 v příloze III).

4. PODMÍNKY PRO SCHVÁLENÍ

4.1 Ochranná konstrukce, která byla předložena k ES schválení typu konstrukční části, se pokládá za vyhovující požadavkům vztahujícím se na pevnost, jestliže splňuje tyto podmínky:

4.1.1 V průběhu zkoušek podle bodů 1.2, 1.3, 1.5, 1.6 a popřípadě bodu 1.7 přílohy III nepronikla ochranná konstrukce do žádné části chráněného prostoru popsaného v bodě 3.2 přílohy III ani žádná část chráněného prostoru z ochranné konstrukce nevyčnívá.

Jestliže se provádí zkouška přetížením, pak síla působící ve fázi, kdy je pohlceno stanovené množství energie, musí být větší než 0,8 násobek největší síly, jaké bylo dosaženo v průběhu jak hlavní zkoušky, tak dotyčné zkoušky přetížením (obrázky 4b a 4c v příloze IV).

4.1.2 Během zkoušek nesmí ochranná konstrukce způsobovat jakékoli namáhání konstrukce sedadla.

4.1.3 V okamžiku, kdy je při každé předepsané zkoušce vodorovným zatěžováním dosaženo potřebného množství energie, musí být síla větší než 0,8 F_{max}.

4.2 Mimo to řidič nesmí být ohrožen žádným dalším prvkem, např. nedostatečným čalouněním stropu kabiny nebo míst, kam může řidič hlavou narazit.

5. ZKUŠEBNÍ PROTOKOL

5.1 K certifikátu ES schválení typu konstrukční části podle přílohy VII musí být přiložen zkušební protokol. Vzor protokolu je uveden v příloze V. Protokol musí obsahovat tyto údaje:

5.1.1 Celkový popis tvaru a provedení ochranné konstrukce (závazné rozměry jsou uvedeny v příloze V), včetně údajů týkajících se způsobu zajištění normálního vstupu a výstupu a nouzového výstupu, systému vytápění a větrání a dalšího příslušenství, pokud může ovlivňovat chráněný prostor nebo být nebezpečné.

5.1.2 Údaje o zvláštním zařízení, jako je zařízení, které brání opakovanému převracení traktoru.

5.1.3 Stručný popis čalounění vnitřku.

5.1.4 Údaje o typu čelního skla a použitém materiálu, popřípadě o jeho označení značkou ES schválení typu nebo jinou.

5.2 Jestliže se ES schválení typu konstrukční části rozšiřuje pro další typy traktorů, musí protokol obsahovat přesný odkaz na protokol k původnímu ES schválení typu konstrukční části, jakož i přesné údaje týkající se požadavků podle bodu 3.4 přílohy I.

5.3 V protokolu musí být přesně uveden typ traktoru (tovární značka, typ, obchodní označení apod.), který byl použit ke zkouškám, a typy, pro které je ochranná konstrukce určena.

6. ZNAČKY

m_t = referenční hodnota hmotnosti traktoru (kg) podle bodu 1.3.

D = deformace ochranné konstrukce (mm) v bodě působícího zatížení a v jeho směru.

D' = deformace konstrukce (mm) odpovídající vypočtenému potřebnému množství energie.

F = statická zatěžovací síla (N).

F_{max} = největší statická zatěžovací síla (N) dosažená během zatěžování, s výjimkou zkoušky přetížením.

F' = síla odpovídající vypočtenému potřebnému množství energie.

F-D = křivka síla/deformace.

E_{is} = přivedená energie k pohlcení při zatěžování z boku (J).

$E_{il\ 1}$ = přivedená energie k pohlcení při podélném zatěžování (J).

$E_{il\ 2}$ = přivedená energie k pohlcení při druhém podélném zatěžování (J).

F_r = síla působící na zadní část ochranné konstrukce při zkoušce tlakem (N).

F_f = síla působící na přední část ochranné konstrukce při zkoušce tlakem (N).

PŘÍLOHA III

ZKUŠEBNÍ POSTUPY

1. VODOROVNÉ ZATĚŽOVÁNÍ A ZKOUŠKY TLAKEM

1.1 Obecná ustanovení pro zkoušky vodorovným zatěžováním

1.1.1 Zatížení působící na ochrannou konstrukci se rozloží prostřednictvím tuhého nosníku podle přílohy II bodu 2.1.2, umístěného kolmo ke směru působícího zatížení; nosník může být opatřen zařízením, které brání jeho posunutí do strany. Rychlost deformace pod zatížením nesmí být větší než 5 mm/s. Během působení zatížení se současně měří F a D po každém přírůstku deformace 15 mm nebo menším, k zajištění přesnosti měření. Po začátku zatěžování se zatížení nesmí snížit, dokud zkouška není dokončena; je však přípustné v případě potřeby růst zatížení přerušit, např. k záznamu měření.

1.1.2 Je-li konstrukční prvek, na který působí zatížení, zakřiven, musí být dodržena ustanovení bodu 2.1.2.5 přílohy II. Působení zatížení však musí být v souladu s požadavky výše uvedeného bodu 1.1.1 a bodu 2.1.2 přílohy II.

1.1.3 Jestliže v místě působícího zatížení neexistuje příčný konstrukční prvek, může být použit pomocný nosník, který nesmí zvyšovat pevnost ochranné konstrukce.

1.1.4 Po skončení každé zkoušky se po odtížení provádí vizuální prohlídka ochranné konstrukce. Jestliže během zatěžování vzniknou lomy nebo praskliny, provede se zkouška přetížením podle níže uvedeného bodu 1.4, dříve než se přikročí k dalšímu zatěžování v pořadí zkoušek podle přílohy II bodu 3.1.1.1.

1.2 Podélné zatěžování (obrázek 2 v příloze IV)

Zatížení působí vodorovně a rovnoběžně se svislou střední rovinou traktoru.

V případě traktorů, u nichž nejméně 50 % hmotnosti podle přílohy II bodu 1.3 spočívá na zadních kolech, působí podélné zatížení zezadu a zatížení z boku na protilehlých stranách střední podélné roviny ochranné konstrukce. V případě traktorů, u nichž nejméně 50 % hmotnosti spočívá na předních kolech, působí podélné zatížení na stejné straně střední podélné roviny ochranné konstrukce jako zatížení z boku.

Zatížení působí na nejvyšší příčný konstrukční prvek ochranné konstrukce (tj. na tu část, která by v případě nehody, při níž se traktor převrátí, pravděpodobně první narazila na zem).

Bod působení zatížení leží ve vzdálenosti rovné jedné šestině šířky horní části ochranné konstrukce od vnějšího rohu. Šířka ochranné konstrukce je vzdálenost mezi dvěma přímkami, které jsou rovnoběžné se svislou střední rovinou traktoru a dotýkají se vnějších krajních bodů ochranné konstrukce ležících ve vodorovné rovině procházející nejvyššími body příčných konstrukčních prvků horní části ochranné konstrukce.

Délka nosníku pro aplikaci zatížení nesmí být menší než jedna třetina (výše popsané) šířky ochranné konstrukce a nesmí tuto nejmenší hodnotu přesahovat o více než 49 mm.

Podélné zatížení působí zezadu nebo zepředu podle bodu 3.1.1.1 přílohy II.

Zkouška se přeruší, jakmile:

a) deformační energie pohlcená ochrannou konstrukcí je rovna potřebnému množství přivedené energie $E_{il\ 1}$ (kde $E_{il\ 1} = 1{,}4\ m_t$) nebo větší;

b) ochranná konstrukce pronikne do chráněného prostoru nebo přestane chráněný prostor ochraňovat.

1.3 Zatěžování z boku (obrázek 1 v příloze IV)

Zatížení působí vodorovně a kolmo ke svislé střední rovině traktoru. Zatížení působí na horní okraj ochranné konstrukce v bodě vzdáleném 300 mm před vztažným bodem sedadla umístěného v krajní zadní poloze podle bodu 2.3.1 uvedeného níže. Má-li ochranná konstrukce na straně, která by při převrácení traktoru na bok první narazila na zem, vyčnívající prvek, působí zatížení na tento bod. V případě traktoru s otočným sedadlem a volantem se zatížení aplikuje na horní okraj ochranné konstrukce uprostřed mezi oběma vztažnými body sedadla.

Délka nosníku pro aplikaci zatížení se volí podle potřeby, avšak ne více než 700 mm.

Zkouška se přeruší, jakmile:

a) deformační energie pohlcená ochrannou konstrukcí je rovna potřebnému množství přivedené energie E_{is} (kde $E_{is} = 1{,}75\ m_t$) nebo větší, nebo

b) ochranná konstrukce pronikne do chráněného prostoru nebo přestane chráněný prostor ochraňovat.

1.4 Zkouška přetížením (obrázky 4a, 4b a 4c v příloze IV)

1.4.1 Zkouška přetížením musí být provedena, jestliže během posledních 5 % dosažené deformace, při níž bylo potřebné množství energie pohlceno ochrannou konstrukcí, poklesne síla o více než 3 % (obrázek 4b).

1.4.2 Zkouška přetížením spočívá v postupném zvyšování vodorovného zatížení vždy o 5 % původního potřebného množství energie až po maximum 20 % přidané energie (obrázek 4c).

1.4.2.1 Výsledek zkoušky přetížením je vyhovující, jestliže po každém přírůstku potřebné energie o 5, 10 nebo 15 % síla během 5 % přírůstku energie poklesne o méně než 3 % a zůstane větší než 0,8 F_{max}.

1.4.2.2 Výsledek zkoušky přetížením je vyhovující, jestliže poté, co ochranná konstrukce pohltila 20 % přidané energie, je síla větší než 0,8 F_{max}.

1.4.2.3 Při zkoušce přetížením jsou přípustné další lomy nebo praskliny nebo proniknutí ochranné konstrukce do chráněného prostoru nebo ztráta její ochranné funkce v důsledku pružné deformace. Avšak po odtížení nesmí ochranná konstrukce pronikat do chráněného prostoru, který musí být plně chráněn.

1.5 Zkouška tlakem na zadní část

Nosník se položí přes nejvyšší zadní konstrukční prvky ochranné konstrukce, přičemž výslednice tlakových sil leží ve svislé podélné vztažné rovině. Působící síla $F_r = 20\ m_t$.

Jestliže zadní část střechy ochranné konstrukce není schopna zadržet plnou tlakovou sílu, působí se touto silou, dokud se střecha nedeformuje natolik, že se shoduje s rovinou spojující horní část ochranné konstrukce s tou partií zadní části traktoru, která je schopna unést hmotnost vozidla při jeho převrácení. Působení síly se pak zastaví a traktor nebo zatěžovací síla se přemístí tak, aby nosník doléhal na tu partii ochranné konstrukce, o kterou by se pak opíral plně převrácený traktor. Potom se působí silou F_r.

Působení síly F_r pokračuje ještě nejméně 5 s od okamžiku, kdy se deformace pozorovaná prostým okem plně ustálí.

Zkouška se přeruší, jakmile ochranná konstrukce pronikne do chráněného prostoru nebo přestane chráněný prostor ochraňovat.

1.6 Zkouška tlakem na přední část

Nosník se položí přes nejvyšší přední konstrukční prvky ochranné konstrukce, přičemž výslednice tlakových sil leží ve svislé podélné vztažné rovině. Působící síla $F_f = 20\ m_t$.

Jestliže přední část střechy ochranné konstrukce není schopna zadržet plnou tlakovou sílu, působí se touto silou, dokud se střecha nedeformuje natolik, že se shoduje s rovinou spojující horní část ochranné konstrukce s tou částí předku traktoru, která je schopna unést hmotnost vozidla při jeho převrácení. Působení síly se pak zastaví a traktor nebo zatěžovací síla se přemístí tak, aby nosník doléhal na tu partii ochranné konstrukce, o kterou by se pak opíral plně převrácený traktor. Potom se působí silou F_f.

Působení síly F_f pokračuje ještě nejméně 5 s od okamžiku, kdy se deformace pozorovaná prostým okem plně ustálí.

Zkouška se přeruší, jakmile ochranná konstrukce pronikne do chráněného prostoru nebo přestane chráněný prostor ochraňovat.

1.7 Druhé podélné zatěžování

Zatížení působí vodorovně a rovnoběžně se svislou střední rovinou traktoru.

Druhé podélné zatěžování se provádí zezadu nebo zepředu podle bodu 3.1.1.1 přílohy II.

Zatížení působí v opačném směru než při podélném zatěžování podle bodu 1.2 a na roh, který je nejvíce vzdálený od místa podélného zatěžování podle bodu 1.2.

Zatížení působí na nejvyšší příčný konstrukční prvek ochranné konstrukce (tj. na tu část, která by v případě nehody, při níž se traktor převrátí, narazila na zem).

Bod působení zatížení leží ve vzdálenosti rovné jedné šestině šířky horní části ochranné konstrukce od vnějšího rohu. Šířka ochranné konstrukce je vzdálenost mezi dvěma přímkami, které jsou rovnoběžné se svislou střední rovinou traktoru a dotýkají se vnějších krajních bodů ochranné konstrukce ležících ve vodorovné rovině procházející nejvyššími body příčných konstrukčních prvků horní části ochranné konstrukce.

Délka nosníku pro aplikaci zatížení nesmí být menší než jedna třetina (výše popsané) šířky ochranné konstrukce a nesmí tuto nejmenší hodnotu přesahovat o více než 49 mm.

Zkouška se přeruší, jakmile:

a) deformační energie pohlcená ochrannou konstrukcí je rovná potřebnému množství přivedené energie $E_{il\ 2}$ (kde $E_{il\ 2} = 0{,}35\ m_t$) nebo větší, nebo

b) ochranná konstrukce pronikne do chráněného prostoru nebo přestane chráněný prostor ochraňovat.

2. CHRÁNĚNÝ PROSTOR

2.1 Chráněný prostor je znázorněn na obrázku 6 v příloze IV; je definován ve vztahu ke svislé vztažné rovině proložené traktorem po celé jeho délce a procházející vztažným bodem sedadla podle bodu 2.3 a středem volantu. Předpokládá se, že během působení zatížení se tato vztažná rovina pohybuje vodorovně spolu se sedadlem a volantem, avšak zůstává kolmá k podlaze traktoru nebo ochranné konstrukce, je-li ochranná konstrukce namontována pružným způsobem.

Je-li volant přestavitelný, nastaví se do normální polohy pro řízení vsedě.

2.2 Hranice chráněného prostoru jsou pak vymezeny:

2.2.1 dvěma svislými rovinami, které jsou vzdáleny 250 mm na každou stranu od vztažné roviny a sahají do výšky 300 mm nad vztažný bod sedadla;

2.2.2 dvěma rovnoběžnými rovinami, které se zvedají od horního okraje roviny definované v bodě 2.2.1 do největší výšky 900 mm nad vztažným bodem sedadla a jsou zešikmeny tak, že horní okraj roviny na straně, na kterou působí zatížení z boku, je vzdálen od vztažné roviny nejméně 100 mm;

2.2.3 vodorovnou rovinou ve výšce 900 mm nad vztažným bodem sedadla;

2.2.4 nakloněnou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině a prochází bodem, který je přímo nad vztažným bodem sedadla ve výšce 900 mm, a krajním zadním bodem opěradla sedadla;

2.2.5 plochou, v případě nutnosti zakřivenou, která prochází řadou úseček kolmých ke vztažné rovině a prostírá se od krajního zadního bodu sedadla, kde se stýká s opěradlem, směrem dolů po celé šířce opěradla;

2.2.6 válcovou plochou o poloměru 120 mm, která je kolmá ke vztažné rovině a tečná k rovinám definovaným v bodech 2.2.3 a 2.2.4;

2.2.7 válcovou plochou o poloměru 900 mm, která je kolmá ke vztažné rovině, v bodě ležícím 150 mm před vztažným bodem sedadla tečně navazuje na rovinu definovanou v bodě 2.2.3 a pokračuje 400 mm dopředu;

2.2.8 nakloněnou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině, vychází z předního okraje plochy definované v bodě 2.2.7 a prochází ve vzdálenosti 40 mm od volantu. V případě vysoké polohy volantu je tato rovina nahrazena rovinou tečnou k ploše definované v bodě 2.2.7;

2.2.9 svislou rovinou, která je kolmá ke vztažné rovině a prochází před volantem ve vzdálenosti 40 mm;

2.2.10 vodorovnou rovinou procházející vztažným bodem sedadla;

2.2.11 v případě traktoru s otočným sedadlem a volantem je chráněný prostor kombinací obou chráněných prostorů stanovených pro obě polohy volantu a sedadla;

2.2.12 v případě traktoru, který může být vybaven volitelnými sedadly, se při zkouškách použije kombinace chráněných prostorů daných vztažnými body sedadla pro všechny navržené polohy sedadel. Do tohoto kombinovaného chráněného prostoru daného různými vztažnými body sedadla nesmí ochranná konstrukce proniknout;

2.2.13 je-li po provedení zkoušek navrženo nové volitelné sedadlo, stanoví se výpočtem, zda se chráněný prostor okolo vztažného bodu nového sedadla nalézá uvnitř chráněného prostoru stanoveného dříve. Pokud tomu tak není, musí se provést nová zkouška.

2.3 Poloha sedadla a vztažný bod sedadla

2.3.1 Pro účely určení chráněného prostoru podle bodu 2.1 je sedadlo v krajním zadním bodě rozsahu svého vodorovného nastavení. Nastaví se do nejvyšší polohy rozsahu svislého nastavení, pokud je nezávislé na nastavení vodorovné polohy sedadla.

Vztažný bod sedadla se stanoví pomocí zařízení znázorněného na obrázcích 7 a 8 v příloze IV, umožňujícího simulovat zatížení sedadla řidičem. Zařízení se skládá z desky sedadla a desek opěradla. Spodní deska opěradla je otočně připevněna v oblasti sedacích kostí (A) a beder (B), přičemž kloub (B) je výškově stavitelný.

2.3.2 Vztažným bodem sedadla je bod ve střední podélné rovině sedadla, ve kterém se tečná rovina spodní části opěradla protíná s vodorovnou rovinou. Tato vodorovná rovina protíná ve vzdálenosti 150 mm před vztažným bodem sedadla spodní plochu základní desky sedadla.

2.3.3 Je-li sedadlo opatřeno systémem odpružení, ať již se zařízením na přizpůsobení hmotnosti řidiče, nebo bez něj, nastaví se sedadlo do střední polohy zdvihu systému odpružení.

Zařízení se umístí na sedadlo. Pak se zatíží silou 550 N v bodě 50 mm před kloubem (A) a obě desky opěradla se lehce tangenciálně přitlačí k opěradlu sedadla.

2.3.4 Není-li možné určit přesně tečny k oběma plochám opěradla (nad bederní krajinou a pod ní), postupuje se tímto způsobem:

2.3.4.1 není-li možné určit přesně tečnu ke spodní části opěradla, spodní deska opěradla se ve svislé poloze lehce přitlačí k opěradlu sedadla;

2.3.4.2 není-li možné určit přesně tečnu k horní části opěradla: kloub (B) se nastaví na výšku 230 mm nad vztažným bodem sedadla, přičemž spodní deska opěradla je ve svislé poloze. Obě desky opěradla se pak lehce tangenciálně přitlačí k opěradlu sedadla.

3. PROVÁDĚNÉ KONTROLY A MĚŘENÍ

3.1 Chráněný prostor

Během každé zkoušky ochranné konstrukce se ověřuje, zda některá její část nepronikla do chráněného prostoru okolo sedadla řidiče, definovaného v bodě 2.1. Mimo to se ověřuje, zda některá část chráněného prostoru nepřestala být ochrannou konstrukcí chráněna. Předpokládá se, že takový případ nastane, když po převrácení traktoru ve směru, kterým působilo zatížení, některá část chráněného prostoru přijde do styku se základovou deskou. U pneumatik a rozchodu kol se přitom berou v úvahu nejmenší hodnoty udané výrobcem pro jejich nastavení.

3.2 Trvalá deformace

Po ukončení zkoušek se zjistí trvalá deformace ochranné konstrukce. Za tímto účelem se před zahájením zkoušek zaznamená poloha hlavních prvků ochranné konstrukce vůči vztažnému bodu sedadla.

PŘÍLOHA IV

OBRÁZKY

Obrázek 1: Bod působení zatížení z boku

Obrázek 2: Bod působení podélného zatížení zezadu

Obrázek 3: Příklad uspořádání pro zkoušku tlakem

Obrázek 4a: Křivka síla/deformace – zkouška přetížením není nutná

Obrázek 4b: Křivka síla/deformace – zkouška přetížením je nutná

Obrázek 4c: Křivka síla/deformace – pokračující zkouška přetížením

Obrázek 5: Schematické znázornění významu termínů trvalé, pružné a celkové deformace

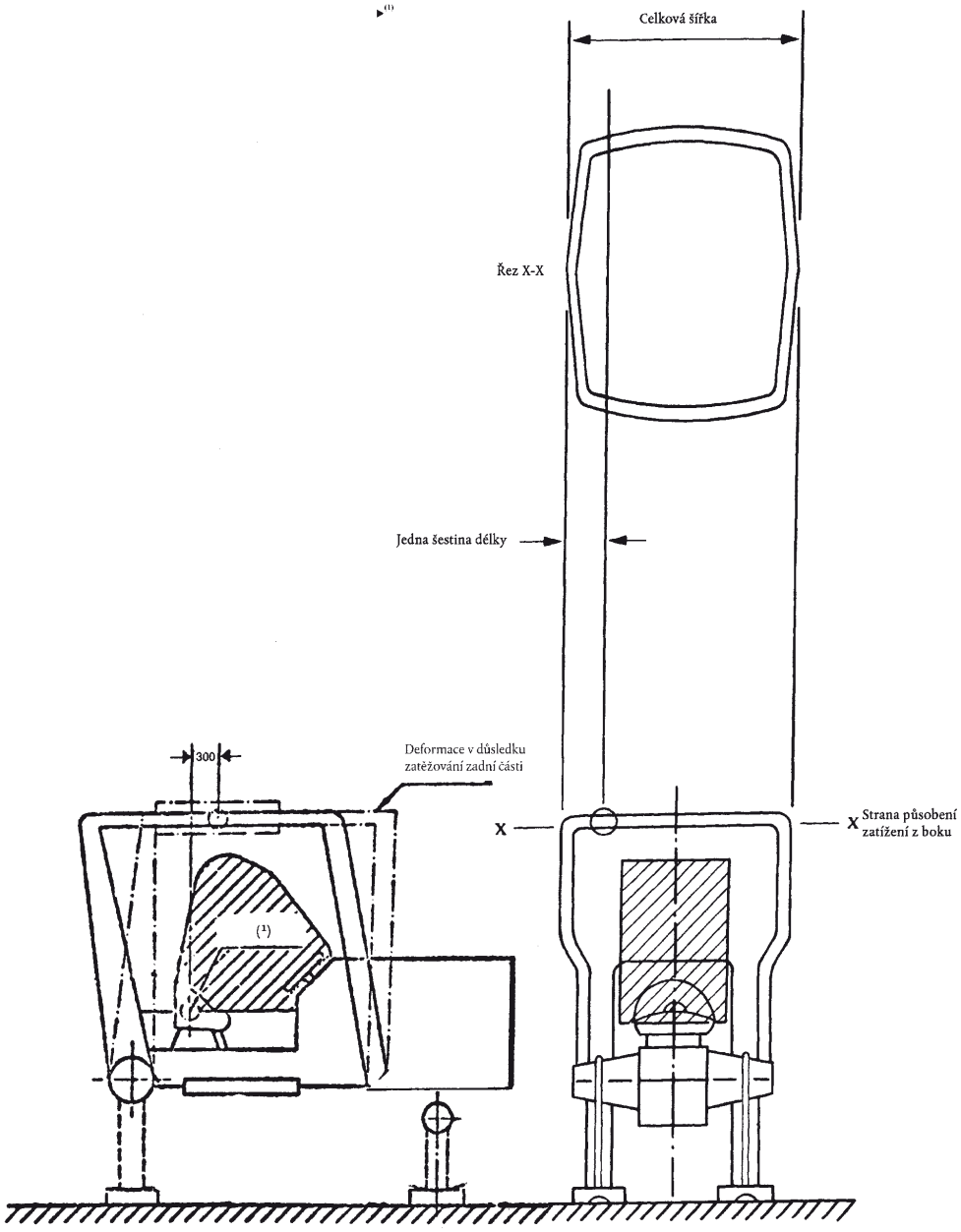
Obrázek 6a: Chráněný prostor v pohledu ze strany

Obrázek 6b: Chráněný prostor v pohledu zezadu/zepředu

Obrázek 6c: Chráněný prostor v izometrickém znázornění

Obrázek 7: Zařízení pro stanovení vztažného bodu sedadla

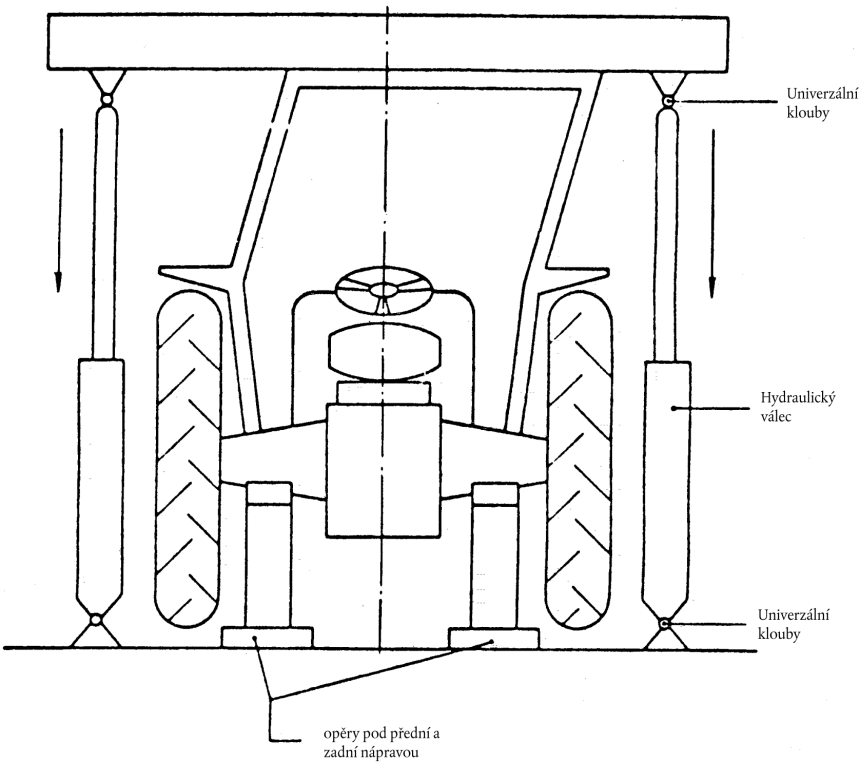
Obrázek 8: Metoda pro stanovení vztažného bodu sedadla

Obrázek 1
Bod působení zatížení z boku

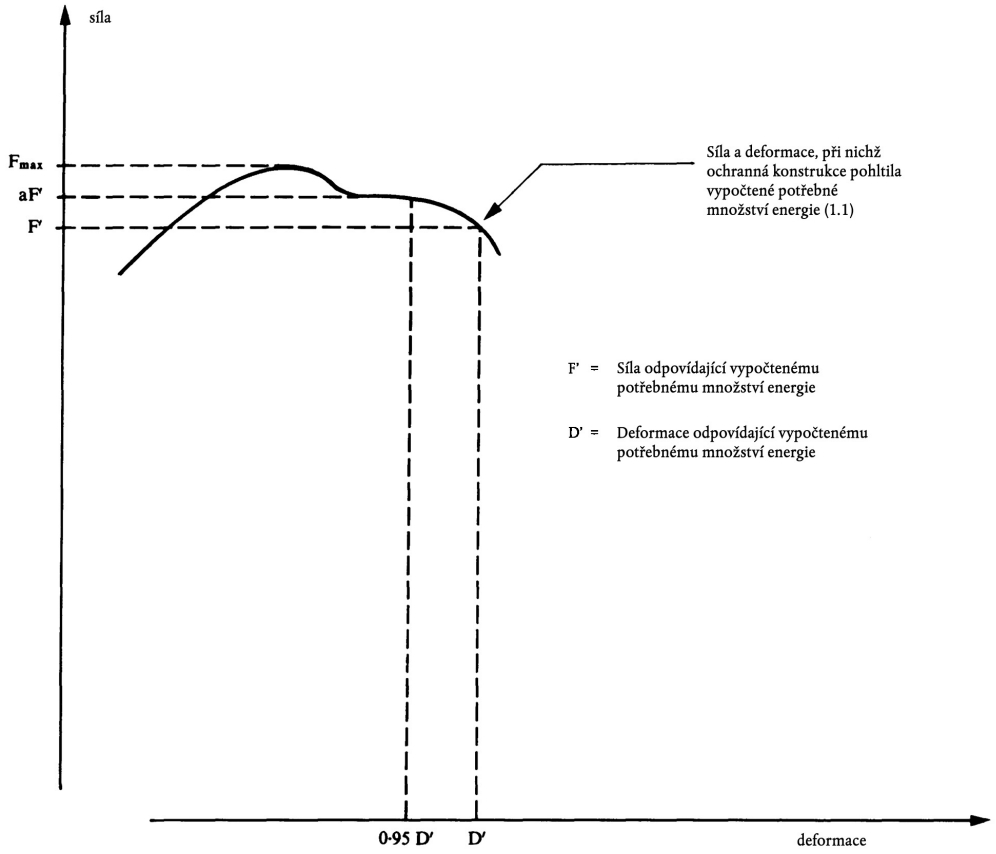
Obrázek 2
Bod působení podélného zatížení zezadu (když nejméně 50 % hmotnosti traktoru spočívá na zadních kolech) ◄

(1) Vztažný bod sedadla

Obrázek 3

Příklad uspořádání pro zkoušku tlakem

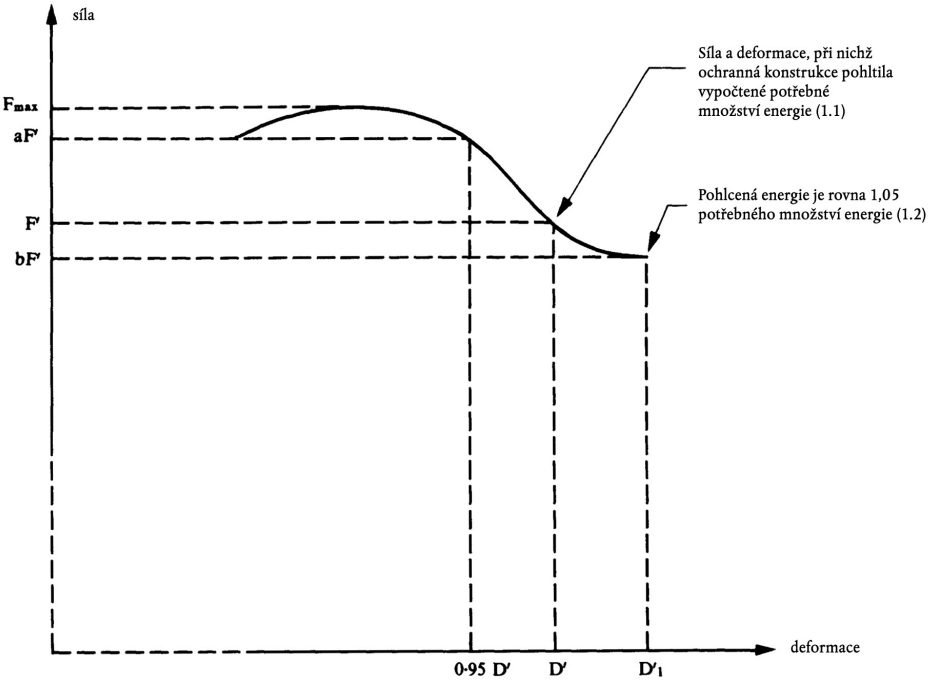

1. Referenční hodnota aF' odpovídá deformaci 0,95 D'.

1.1 Zkouška přetížením není nutná, protože aF' < 1,03 F'.

Obrázek 4a

Křivka síla/deformace – zkouška přetížením není nutná

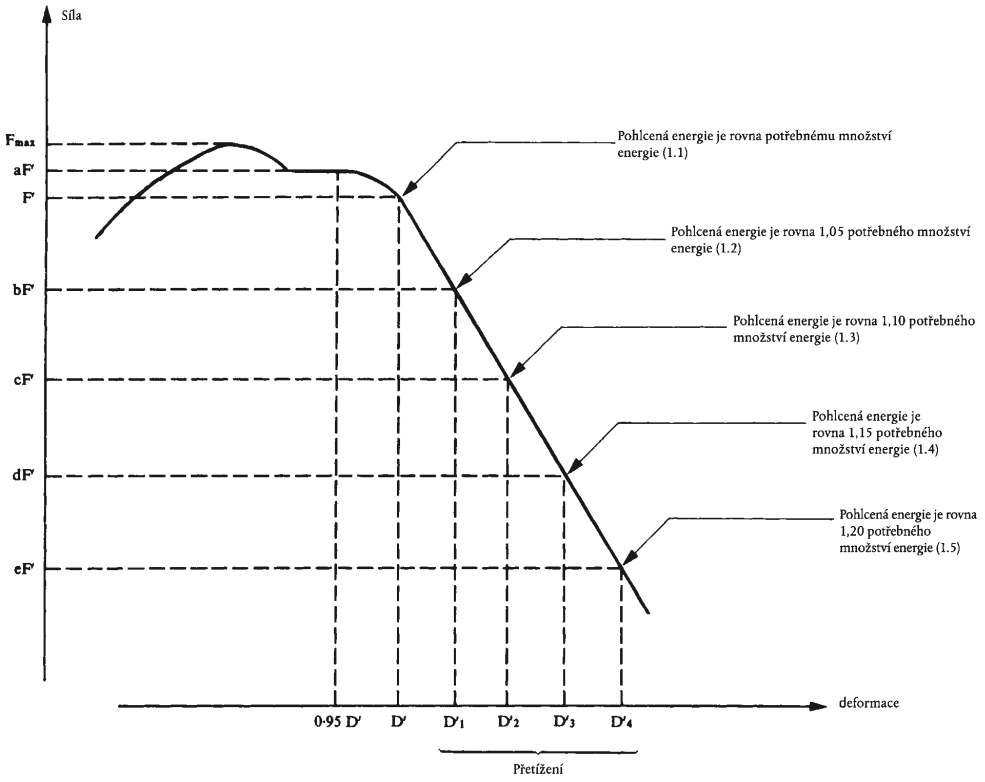
1. Referenční hodnota aF' odpovídá deformaci 0,95 D'.

1.1 Zkouška přetížením je nutná, protože aF' > 1,03 F'.

1.2 Výsledek zkoušky přetížením je vyhovující, protože bF' > 0,97 F' a bF' > 0,8 F_{max}.

Obrázek 4b

Křivka síla/deformace – zkouška přetížením je nutná

1. Referenční hodnota aF' odpovídá deformaci 0,95 D'.

1.1 Zkouška přetížením je nutná, protože aF' > 1,03 F'.

1.2 Jelikož bF' < 0,97 F', zkouška přetížením musí pokračovat.

1.3 Jelikož cF' < 0,97 bF', zkouška přetížením musí pokračovat.

1.4 Jelikož dF' < 0,97 cF', zkouška přetížením musí pokračovat.

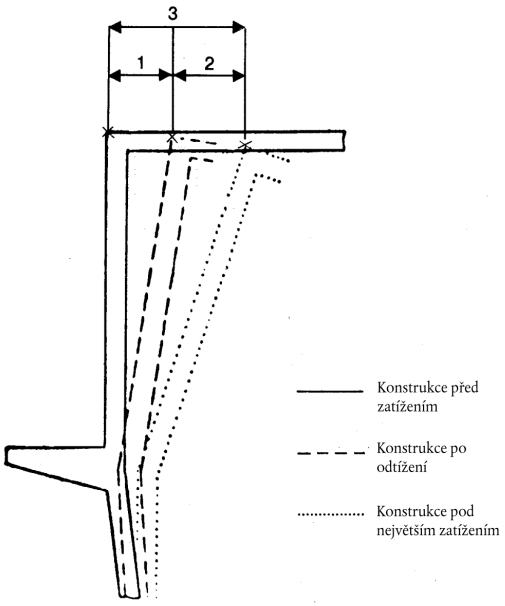
1.5 Výsledek zkoušky přetížením je vyhovující, protože eF' > 0,8 $_{Fmax}$.

Pozn.: Jestliže v kterémkoli okamžiku F klesne pod 0,8 F_{max}, ochranná konstrukce se zamítne.

Obrázek 4c

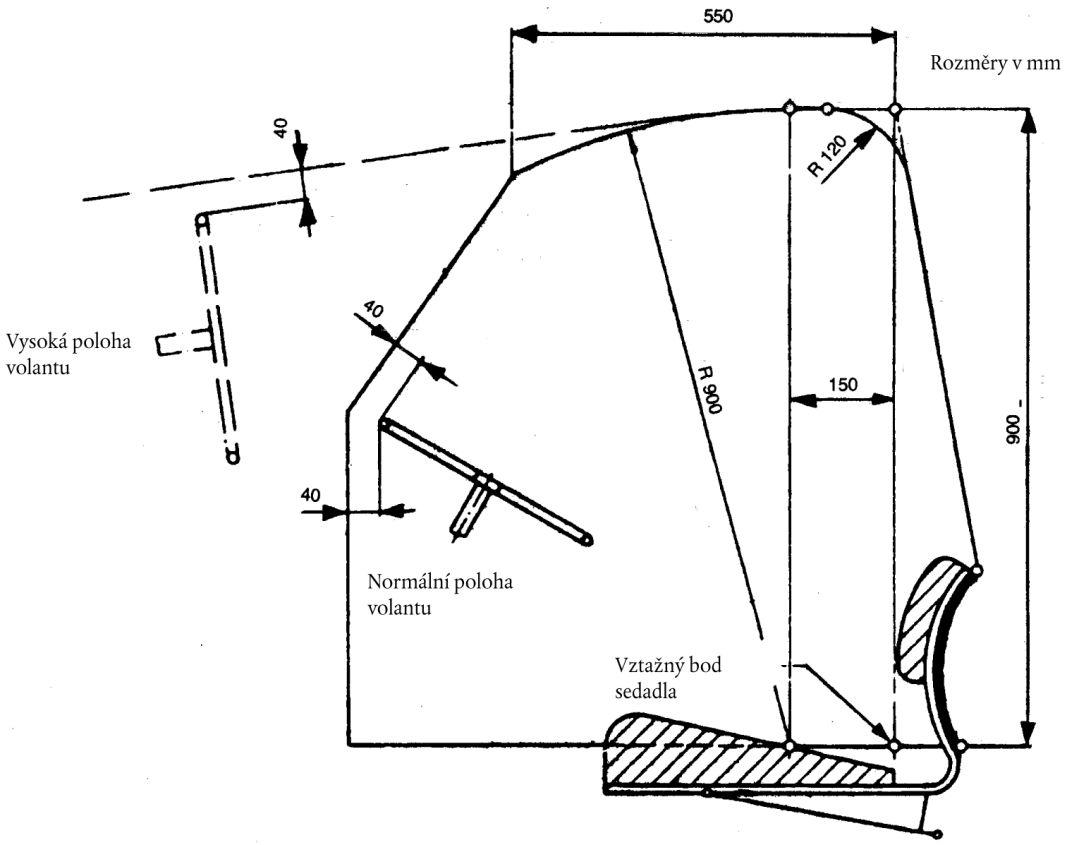
Křivka síla/deformace – pokračující zkouška přetížením

1. Trvalá deformace
2. Pružná deformace
3. Celková deformace (trvalá plus pružná)

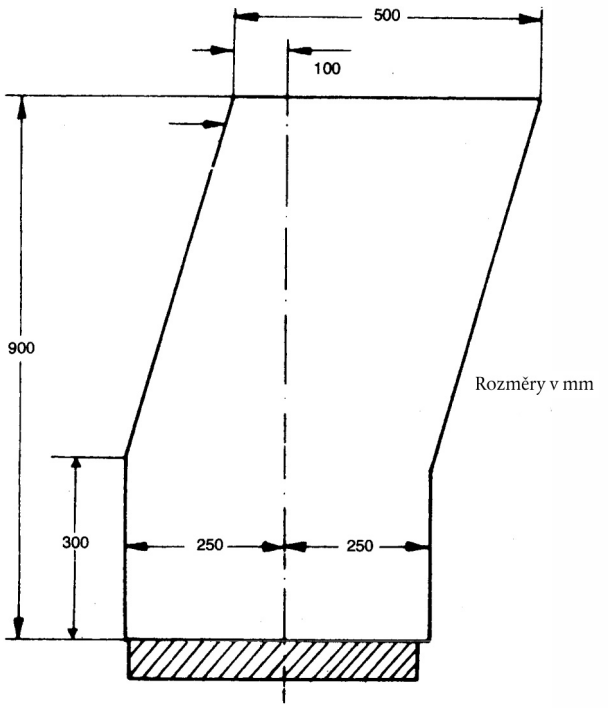
Obrázek 5

Schematické znázornění významu termínů trvalé, pružné a celkové deformace

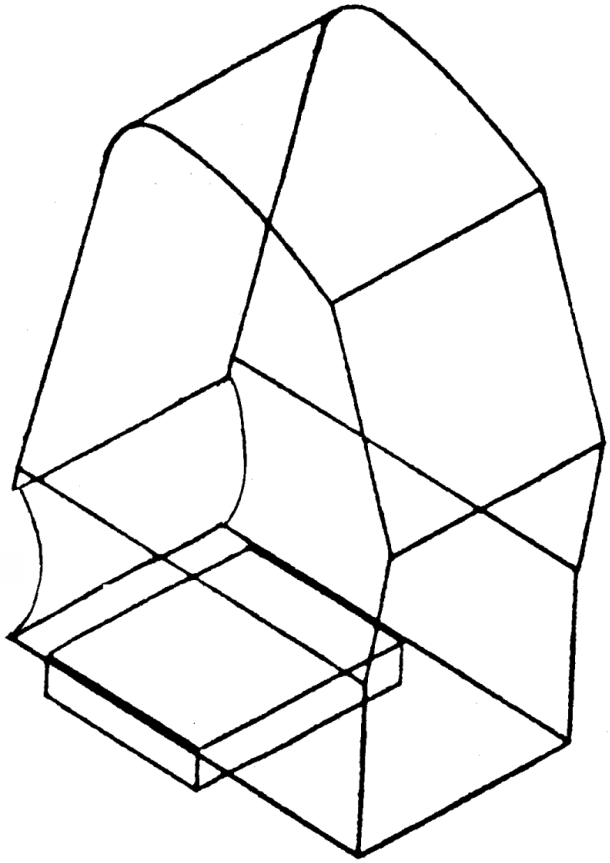
Obrázek 6a

Chráněný prostor v pohledu ze strany

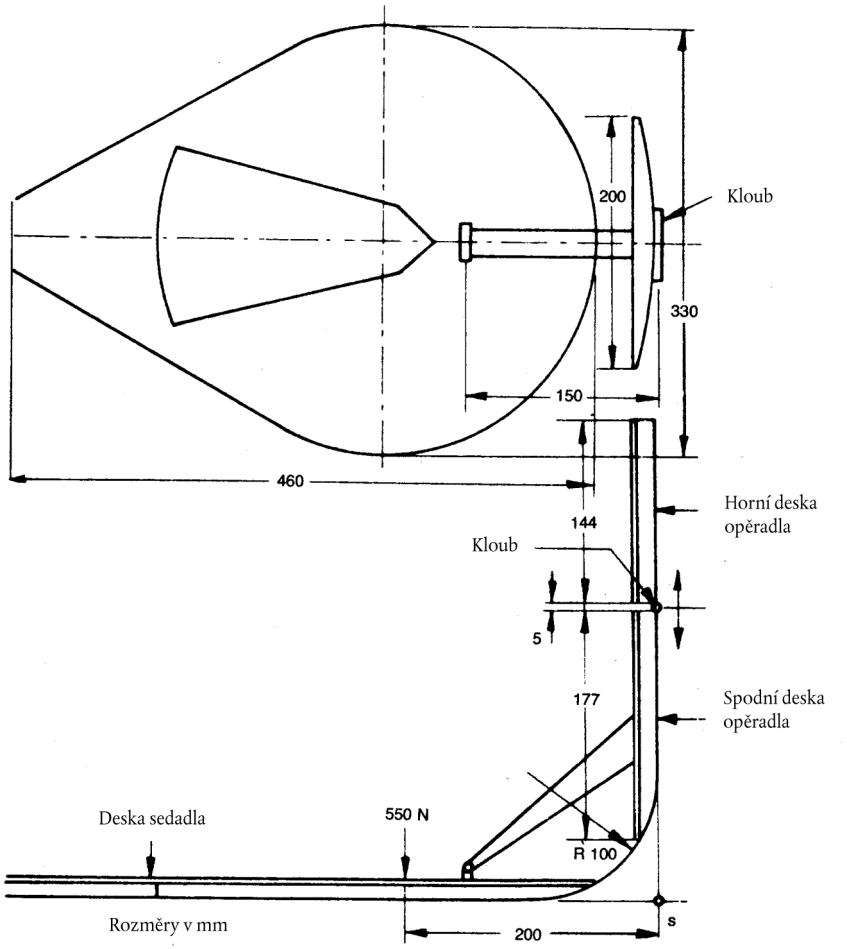
Obrázek 6b

Chráněný prostor v pohledu zezadu/zepředu

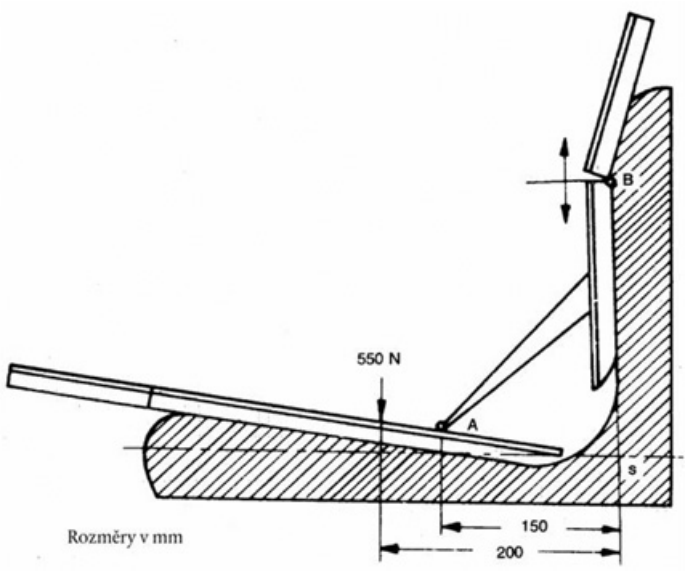
Obrázek 6c

Chráněný prostor v izometrickém znázornění

Obrázek 7

Zařízení pro stanovení vztažného bodu sedadla

Obrázek 8

Metoda pro stanovení vztažného bodu sedadla

PŘÍLOHA V

VZOR

Protokol o zkouškách ochranné konstrukce (kabiny nebo ochranného rámu) pro ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru

(statické zkoušky)

Ochranná konstrukce	
Značka	
Typ	
Značka traktoru	
Typ traktoru	

Nazev technické zkušebny

ES schválení typu konstrukční části č. .....

1. Výrobní nebo obchodní značka ochranné konstrukce .....

.....

2. Jméno a adresa výrobce traktoru nebo ochranné konstrukce .....

.....

3. Jméno a adresa případného zástupce výrobce traktoru nebo ochranné konstrukce .....

.....

4. Specifikace traktoru, na kterém se zkoušky provádějí:

4.1 Výrobní nebo obchodní značka .....

4.2 Typ a obchodní název .....

4.3 Výrobní číslo .....

4.4 Hmotnost traktoru bez závaží s připevněnou ochrannou konstrukcí, bez řidiče ..... kg

Rozměry pneumatik: předních .....

zadních .....

5. Rozšíření ES schválení typu konstrukční části na další typy traktorů [1]

5.1 Výrobní nebo obchodní značka .....

[1] Tyto údaje je třeba pro každé rozšíření znovu uvést.

5.2 Typ a obchodní název .....

5.3 Hmotnost traktoru bez zázaží s připevněnou ochrannou konstrukcí, bez řidiče ..... kg

Rozměry pneumatik: předních .....

zadních .....

6. Specifikace ochranné konstrukce

6.1 Výkres celkového uspořádání ochranné konstrukce a jejího připevnění k traktoru

6.2 Fotografie z boku a zezadu ukazující podrobnosti způsobu připevnění

6.3 Stručný popis ochranné konstrukce, zahrnující typ konstrukce, způsob připevnění k traktoru, údaje o opláštění, o zařízení pro vstup a nouzový výstup, o čalounění vnitřku, o zařízení, které brání opakovanému převráceni traktoru, a o systému vytápění a větrání

6.4 Rozměry

6.4.1 Výška střechy nad vztažným bodem sedadla ..... mm

6.4.2 Výška sířechy nad podlahou traktoru ..... mm

6.4.3 Vnitřní šířka ochranné konstrukce ve výšce 900 mm nad vztažným bodem sedadla ..... mm

6.4.4 Vnitřní šířka ochranné konstrukce v bodě nad sedadlem ve výšce středu volantu ..... mm

6.4.5 Vzdálenost od středu volantu k pravé straně ochranné konstrukce ..... mm

6.4.6 Vzdálenost od středu volantu k levé straně ochranné konstrukce ..... mm

6.4.7 Nejmenší vzdálenost od volantu k ochranné konstrukci ..... mm

6.4.8 Šířka dveří:

nahoře ..... mm

uprostřed ..... mm

dole ..... mm

6.4.9 Výška dveří:

nad podlahou ..... mm

nad nejvyšší stupačkou ..... mm

nad nejnižší stupačkou ..... mm

6.4.10 Celková výška traktoru s připevněnou ochrannou konstrukcí ..... mm

6.4.11 Celková šířka ochranné konstrukce (bez blatníků) ..... mm

6.4.12 Vodorovná vzdálenost zadní části ochranné konstrukce od vztažného bodu sedadla ve výšce 900 mm .....
..... mm

6.5 Údaje o materiálech, jejich jakosti a použitých normách .....

.....

Základní rám ..... (materiál a rozměry)

Připevňovací součásti ..... (materiál a rozměry)

Opláštění ..... (materiál a rozměry)

Střecha ..... (materiál a rozměry)

Čalounění vnitřku ..... (materiál a rozměry)

Spojovací součásti ..... (jakost a rozměry)

Typ čelního skla a použitého materiálu, údaje o jeho označení .....
.....

7. Výsledky zkoušek

7.1 Zkoušky zatěžováním a tlakem

Zkoušky zatěžováním byly provedeny zezadu na levé/pravé [1] straně, zepředu na pravé/levé [1] straně a z boku na pravé/levé [1] straně.

7.2 K výpočtu přivedené energie a tlakové síly byla použita referenčí hodnota hmotnosti ..... kg

7.3 Požadavky týkající se lomů nebo prasklin a ochrany chráněného prostoru byly uspokojivě splněny.

7.4 Energie pohlcená při zatěžování:

zepředu/zezadu [1] ..... kJ

z boku ..... kJ

Tlaková síla ..... kN

Druhá zkouška podélným zatěžováním byla provedena na pravé/levé [1] straně zepředu/zezadu [1] ..... kJ

7.5 Trvalá deformace změřená po zkouškách:

v zadní části: ve směru dopředu/dozadu [1]

vlevo ..... mm

vpravo ..... mm

v přední části: ve směru dopředu/dozadu [1]

vlevo ..... mm

vpravo ..... mm

[1] Nehodící se škrtněte.

na boku – ve směru do strany:

vpředu ..... mm

vzadu ..... mm

v horní části – ve směru dolů/nahoru [1]:

vpředu ..... mm

vzadu ..... mm

8. Číslo protokolu .....

9. Datum protokolu .....

10. Podpis .....

[1] Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VI

ZNAČKY

Značka ES schválení typu konstrukční části se skládá z obdélníku, ve kterém je vepsáno malé písmeno „e“ a rozlišovací číslo členského státu, který udělil schválení typu konstrukční části:

1 pro Německo,

2 pro Francii,

3 pro Itálii,

4 pro Nizozemsko,

5 pro Švédsko,

6 pro Belgii,

7 pro Maďarsko,

8 pro Českou republiku,

9 pro Španělsko,

11 pro Spojené království,

12 pro Rakousko,

13 pro Lucembursko,

17 pro Finsko,

18 pro Dánsko,

19 pro Rumunsko,

20 pro Polsko,

21 pro Portugalsko,

23 pro Řecko,

24 pro Irsko,

26 pro Slovinsko,

27 pro Slovensko,

29 pro Estonsko,

32 pro Lotyšsko,

34 pro Bulharsko,

36 pro Litvu,

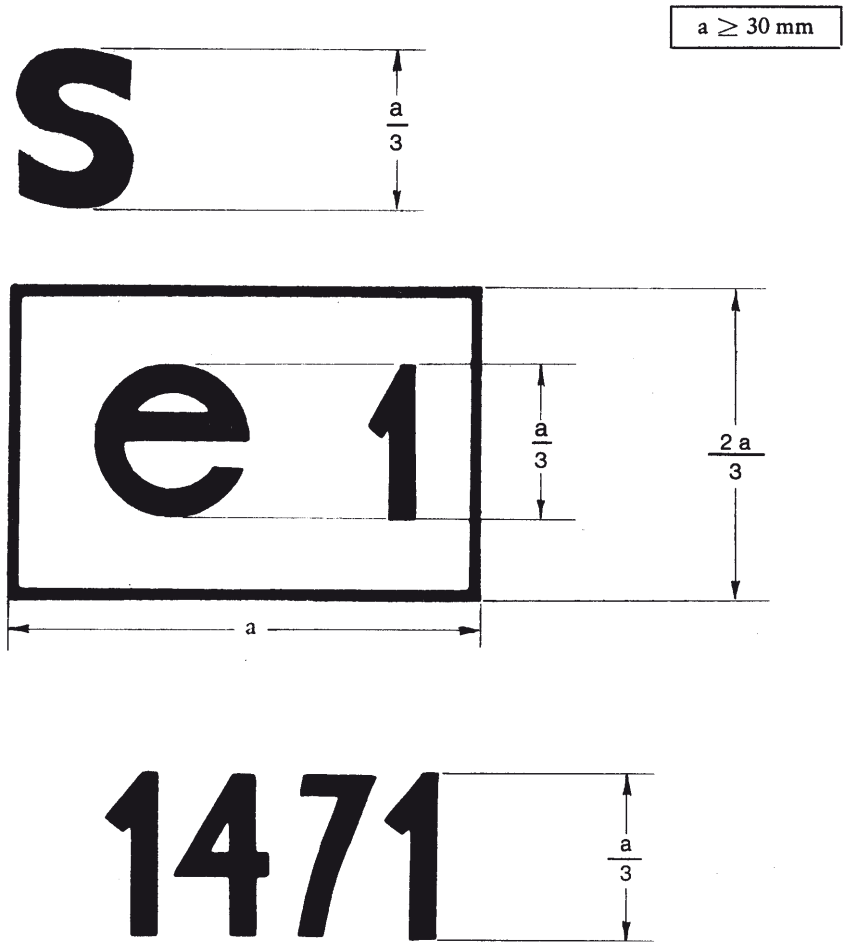
49 pro Kypr,

50 pro Maltu,

a z čísla ES schválení typu konstrukční části umístěného v blízkosti obdélníku a odpovídajícího číslu vydaného certifikátu ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti daného typu ochranné konstrukce chránící při převrácení a pevnosti jejího připevnění k traktoru.

Příklad značky ES schválení typu konstrukční části

Značka ES schválení typu konstrukční části se doplňuje symbolem „S“.

Vysvětlivky: Ochranná konstrukce opatřená výše uvedenou značkou ES schválení typu konstrukční části je konstrukcí, které bylo uděleno ES schválení typu konstrukční části v Německu (e 1) pod číslem 1471.

PŘÍLOHA VII

VZOR

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

Název správního orgánu

Sdělení týkající se udělení, odmítnutí odejmutí, nebo rozšíření ES schválení typu konstrukční části z hlediska pevnosti ochranné konstrukce (kabiny nebo ochranného rámu) a pevnosti jejího připevnění k traktoru

(statické zkoušky)

ES schválení typu konstrukční části č. .....

..... rozšíření [1]

1. Výrobní nebo obchodní značka ochranné konstrukce: .....

.....

2. Jméno a adresa výrobce ochranné konstrukce: .....

.....

3. Jméno a adresa případného zástupce výrobce ochranné konstrukce .....

.....

4. Výrobní nebo obchodní značka, typ a obchodní název traktoru, pro který je ochranná konstrukce určena .....

.....

5. Rozšíření ES schválení typu konstrukční části na tento typ (tyto typy) traktoru .....

.....

5.1 Hmotnost traktoru bez závaží podle bodu 1.3 přílohy II překračuje/nepřekračuje [2] referenční hodnotu hmotnosti, která byla použita při zkouškách, o více než 5 %.

5.2 Způsob připevnění a body připevnění jsou/nejsou [2] stejné.

5.3 Veškeré konstrukční díly, které by mohly působit jako podpěra pro ochrannou konstrukci, jsou/nejsou [2] stejné.

5.4 Požadavky stanovené v bodě 3.4 přílohy I jsou/nejsou [2] splněny.

6. Datum předložení ochranné konstrukce k ES schválení typu konstrukční části .....

7. Technická zkušebna .....

.....

8. Datum a číslo protokolu technické zkušebny .....

9. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí ES schválení typu konstrukční části [2] .....

10. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí rozšíření ES schválení typu konstrukční části [2] .....

.....

11. Místo .....

12. Datum .....

13. K tomuto sdělení jsou přiloženy tyto dokumenty označené výše uvedeným číslem ES schválení typu konstrukční části (např. protokol technické zkušebny) .....

14. Poznámky .....

15. Podpis .....

---

[1] Případně uveďte, zda jde o první, druhé atd. rozšíření původního ES schválení typu.

[2] Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA VIII

Podmínky pro udělení ES schválení typu traktoru

1. Žádost o ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru podává výrobce traktoru nebo jeho pověřený zástupce.

2. Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu se předloží traktor představující typ, který má být schválen, s namontovanou řádně jako typ schválenou ochrannou konstrukcí a jejím připevněním.

3. Technická zkušebna provádějící zkoušky pro schválení typu ověří, zda je schválený typ ochranné konstrukce určen pro typ traktoru, pro který byla podána žádost o schválení typu. Zejména zjistí, zda připevnění ochranné konstrukce odpovídá tomu, které bylo zkoušeno pro udělení ES schválení typu konstrukční části.

4. Držitel ES schválení typu traktoru může požádat o jeho rozšíření na další typy ochranných konstrukcí.

5. Příslušný orgán toto rozšíření udělí za těchto podmínek:

5.1 novému typu ochranné konstrukce a jejího připevnění k traktoru bylo uděleno ES schválení typu konstrukční části;

5.2 nový typ ochranné konstrukce je určen k namontování na typ traktoru, pro který byla podána žádost o rozšíření ES schválení typu traktoru;

5.3 připevnění ochranné konstrukce k traktoru odpovídá tomu, které bylo zkoušeno pro udělení ES schválení typu konstrukční části.

6. Při každém schválení typu traktoru nebo rozšíření schválení typu traktoru, které bylo uděleno nebo odmítnuto, musí být k certifikátu ES schválení typu traktoru přiložen dokument podle vzoru v příloze IX.

7. Pokud byla žádost o ES schválení typu traktoru podána současně se žádostí o ES schválení typu konstrukční části pro typ ochranné konstrukce určené k namontování na typ traktoru, pro který se žádá o ES schválení typu, ověřování podle bodů 2 a 3 odpadá.

PŘÍLOHA IX

VZOR

Název správního orgánu

PŘÍLOHA K CERTIFIKÁTU ES SCHVÁLENÍ TYPU TRAKTORU Z HLEDISKA PEVNOSTI OCHRANNÝCH KONSTRUKCÍ (KABINY NEBO OCHRANNÉHO RÁMU) A PEVNOSTI JEJICH PŘIPEVNĚNÍ K TRAKTORU

(statické zkoušky)

(čl. 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES ze dne 26. května 2003 o schvalování typu zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků a o zrušení směrnice 74/150/EHS)

ES schválení typu traktoru .....

..... rozšíření ([1])

1. Výrobní nebo obchodní značka traktoru .....

.....

2. Typ traktoru .....

.....

3. Jméno a adresa výrobce traktoru.....

.....

4. Jméno a adresa pověřeného zástupce výrobce.....

.....

5. Výrobní nebo obchodní značka ochranné konstrukce .....

.....

6. Rozšíření ES schválení typu traktoru na tento typ (tyto typy) ochranné konstrukce .....

7. Datum předložení traktoru k ES schválení typu .....

8. Technická zkušebna pověřená ověřením shodnosti pro ES schválení typu .....

.....

9. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou .....

10. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou .....

11. ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru bylo uděleno/odmítnuto ([2]) .....

12. Rozšíření ES schválení typu traktoru z hlediska pevnosti ochranné konstrukce a pevnosti jejího připevnění k traktoru bylo uděleno/odmítnuto([2]) .....

13. Místo .....

14. Datum .....

15. Podpis .....

([1]) Případně uveďte, zda jde o první, druhé atd. rozšíření původního ES schválení typu.
([2]) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA X

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 13)

Směrnice Rady 79/622/EHS (Úř. věst. L 179, 17.7.1979, s. 1)	
Směrnice Komise 82/953/EHS (Úř. věst. L 386, 31.12.1982, s. 31)	
Bod IX.A.15 písm. h) přílohy I Aktu o přistoupení z roku 1985 (Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 213)	
Směrnice Rady 87/354/EHS (Úř. věst. L 192, 11.7.1987, s. 43)	Pouze pokud jde o odkazy v článku 1 a v příloze bodě 9 písm. h) na směrnici 79/622/EHS
Směrnice Komise 88/413/EHS (Úř. věst. L 200, 26.7.1988, s. 32)	
Bod XI.C.II.4 přílohy I Aktu o přistoupení z roku 1994 (Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 206)	
Směrnice Komise 1999/40/ES (Úř. věst. L 124, 18.5.1999, s. 11)	
Bod I.A.29 přílohy II Aktu o přistoupení z roku 2003 (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 61)	
Směrnice Rady 2006/96/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 81)	Pouze pokud jde o odkazy v článku 1 a v příloze bodě A.28 na směrnici 79/622/EHS

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 13)

Směrnice	Lhůta pro provedení
79/622/EHS	27. prosince 1980
82/953/EHS	30. září 1983 ([1])
87/354/EHS	31. prosince 1987
88/413/EHS	30. září 1988 ([2])
1999/40/ES	30. června 2000 ([3])
2006/96/ES	ze dne 31. prosince 2006

([1]) V souladu s článkem 2 směrnice 82/953/EHS:
„1. Od 1. října 1983 členské státy nesmějí:
— odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 74/150/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru
— ani zakázat první uvedení traktorů do provozu,
pokud ochranná konstrukce chránící při převrácení tohoto typu traktoru nebo těchto traktorů splňuje požadavky této směrnice.
2. Od 1. října 1984 členské státy:
— nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 74/150/EHS pro typ traktoru, jehož ochranná konstrukce chránící při převrácení nesplňuje požadavky této směrnice,
— mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, jehož ochranná konstrukce chránící při převrácení nesplňuje požadavky této směrnice.
3. Od 1. října 1985 mohou členské státy zakázat první uvedení do provozu traktorů, jejichž ochranná konstrukce chránící při převrácení nesplňuje požadavky této směrnice.
4. Odstavci 1 až 3 nejsou dotčena ustanovení směrnice 77/536/EHS.“

([2]) V souladu s článkem 2 směrnice 88/413/ES:
„1. Od 1. října 1988 členské státy nesmějí:
— odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 74/150/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru
— ani zakázat první uvedení traktorů do provozu,
pokud ochranná konstrukce chránící při převrácení tohoto typu traktoru nebo těchto traktorů splňuje požadavky této směrnice.
2. Od 1. října 1989 členské státy:
— nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 74/150/EHS pro typ traktoru, jehož ochranná konstrukce chránící při převrácení nesplňuje požadavky této směrnice,
— mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, jehož ochranná konstrukce chránící při převrácení nesplňuje požadavky této směrnice.“

([3]) V souladu s článkem 2 směrnice 1999/40/ES:
„1. Od 1. července 2000 členské státy nesmějí:
— odmítnout udělit ES schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 třetí odrážce směrnice 74/150/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru ani
— zakázat první uvedení traktorů do provozu,
pokud tento typ traktoru nebo tyto traktory splňují požadavky směrnice 79/622/EHS ve znění této směrnice.
2. Od 1. ledna 2001 členské státy:
— nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 třetí odrážce směrnice 74/150/EHS pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky směrnice 79/622/EHS ve znění této směrnice,
— mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, který nesplňuje požadavky směrnice 79/622/EHS ve znění této směrnice.“

PŘÍLOHA XI

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 79/622/EHS	Směrnice 1999/40/ES	Tato směrnice
Články 1 a 2		Články 2 a 3
Čl. 3 odst. 1		Čl. 4 první pododstavec
Čl. 3 odst. 2		Čl. 4 druhý a třetí pododstavec
Články 4 a 5		Články 5 a 6
Čl. 6 první věta		Čl. 7 první pododstavec
Čl. 6 druhá věta		Čl. 7 druhý pododstavec
	Článek 2	Článek 8
Článek 8		Článek 9
Čl. 9 návětí		Čl. 1 návětí
Čl. 9 první odrážka		Čl. 1 písm. a)
Čl. 9 druhá odrážka		Čl. 1 písm. b)
Čl. 9 třetí odrážka		Čl. 1 písm. c)
Čl. 9 čtvrtá odrážka		Čl. 1 písm. d)
Články 10 a 11		Články 10 a 11
Čl. 12 odst. 1		—
Čl. 12 odst. 2		Článek 12
—		Články 13 a 14
Článek 13		Článek 15
Přílohy I až IX		Přílohy I až IX
—		Příloha X
—		Příloha XI

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS